

ΤΕΙ ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ
ΣΧΟΛΗ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΩΝ ΥΓΕΙΑΣ ΚΑΙ ΠΡΟΝΟΙΑΣ
ΤΜΗΜΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

ΠΤΥΧΙΑΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ
«Ο ΡΟΛΟΣ ΤΟΥ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΥ ΛΕΙΤΟΥΡΓΟΥ ΣΤΑ ΣΧΟΛΕΙΑ ΣΤΗΝ
ΠΡΩΤΟΒΑΘΜΙΑ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ»

ΜΑΡΙΑ ΜΠΡΛΗ
ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΠΑΠΠΑ

ΕΠΟΠΤΕΥΟΥΣΑ ΚΑΘΗΓΗΤΡΙΑ: ΟΥΡΑΝΙΑ ΒΑΛΣΑΜΗ

ΠΑΤΡΑ, 2017

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΕΣ

Με την διεκπεραίωση της πτυχιακής μας εργασίας θα θέλαμε να εκφράσουμε την ευγνωμοσύνη μας στην καθηγήτρια μας κ. Βαλσάμη Ουρανία για την καθοδήγηση της με τις πολύτιμες συμβουλές της και την ψυχολογική υποστήριξη της καθώς επίσης και την οικογένεια μας για την αμέριστη συμπαράσταση τους καθόλη τη διάρκεια των σπουδών μας.

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Σκοπός της παρούσας πτυχιακής εργασίας είναι να διερευνηθούν οι απόψεις των Κοινωνικών Λειτουργών αλλά και των εκπαιδευτικών σχετικά με τα προβλήματα συμπεριφοράς των παιδιών, τους τρόπους αντιμετώπισης τους και κατά πόσο είναι απαραίτητη η συνεργασία του Κοινωνικού Λειτουργού και του εκπαιδευτικού για την αντιμετώπιση τους. Ειδικότερα:

Στο πρώτο κεφάλαιο μελετάται το Δημοτικό Σχολείο και οι σύγχρονες προκλήσεις στο οποίο αναφέρονται τα χαρακτηριστικά των παιδιών σχολικής ηλικίας, τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν, οι αιτίες που τα προκαλούν καθώς επίσης και ο τρόπος με τον οποίο επιδρά η οικονομική κρίση στα σχολεία.

Το δεύτερο κεφάλαιο σχετίζεται με τη Σχολική Κοινωνική Εργασία στο οποίο αναφέρονται ο σκοπός της, η διεπιστημονική συνεργασία στο σχολικό περιβάλλον, οι στόχοι παρέμβασης και τρόποι αντιμετώπισης.

Στο τρίτο κεφάλαιο αναλύεται η μεθοδολογία της έρευνας και ειδικότερα με ποιον τρόπο πραγματοποιήθηκε η έρευνα, που στοχεύει και σε ποιους απευθύνθηκε.

Το τέταρτο κεφάλαιο αποτελεί την ανάλυση των αποτελεσμάτων της έρευνας χρησιμοποιώντας πίνακες, πίτες και ραβδογράμματα.

Τέλος, ακολουθούν τα συμπεράσματα της έρευνας, η βιβλιογραφία που χρησιμοποιήθηκε για το βιβλιογραφικό μέρος καθώς επίσης και το παράρτημα το οποίο περιλαμβάνει το ερωτηματολόγιο της έρευνας.

ABSTRACT

The purpose of this thesis is to investigate the views of Social Workers and teachers on the children's behavioral problems, how to deal with them and whether the social worker and the teacher are needed to deal with them. In particular:

In the first chapter we study the primary school and the modern challenges that characterize the characteristics of the children of school age, the problems they face, the causes that cause them as well as the way in which the economic crisis affects schools.

The second chapter relates to School Social Work in which its purpose, interdisciplinary cooperation in the school environment, intervention objectives and ways of dealing with it are mentioned.

The third chapter analyzes the methodology of the research and in particular how the research was carried out, which aims and to whom it addressed.

The fourth chapter is the analysis of the results of research using tables, pie and bar graphs.

Finally, the findings of the survey, the bibliography used for the bibliographic part and the annex containing the survey questionnaire follow.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΠΕΡΙΛΗΨΗ.....	3
ABSTRACT	4
ΕΙΣΑΓΩΓΗ	7
ΜΕΡΟΣ Α΄: ΘΕΩΡΗΤΙΚΟ ΜΕΡΟΣ.....	8
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1.....	8
ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΚΑΙ ΣΥΓΧΡΟΝΕΣ ΠΡΟΚΛΗΣΕΙΣ.....	8
1.1. ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ ΣΧΟΛΙΚΗΣ ΗΛΙΚΙΑΣ.....	8
1.2.ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ ΤΗΣ ΠΡΩΤΟΒΑΘΜΙΑΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ.....	10
1.3. ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ ΠΡΩΤΟΒΑΘΜΙΑΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ ΣΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ.....	13
1.3.1. ΟΙ ΠΡΑΚΤΙΚΕΣ ΑΠΟΜΑΚΡΥΝΣΗΣ ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ ΑΠΟ ΤΟΝ ΧΩΡΟ ΤΗΣ ΤΑΞΗΣ ΓΙΑ ΤΙΜΩΡΙΑ.....	13
1.3.1.1. ΑΙΤΙΕΣ ΤΩΝ ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΩΝ ΠΟΥ ΑΠΟΜΑΚΡΥΝΟΥΝ ΤΟΥΣ ΜΑΘΗΤΕΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΤΑΞΗ.....	13
1.3.1.2. ΟΙ ΜΕΛΛΟΝΤΙΚΕΣ ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ ΤΗΣ ΑΠΟΜΑΚΡΥΝΣΗΣ ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ ΑΠΟ ΤΗΝ ΤΑΞΗ.....	14
1.4. Η ΕΠΙΔΡΑΣΗ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΚΡΙΣΗΣ ΣΤΑ ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΣΧΟΛΕΙΑ....	14
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2.....	16
ΣΧΟΛΙΚΗ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ	16
2.1. ΝΟΜΙΚΗ ΚΑΤΟΧΥΡΩΣΗ ΤΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΤΟΥ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΥ ΛΕΙΤΟΥΡΓΟΥ ΣΤΑ ΣΧΟΛΕΙΑ.....	16
2.2 ΣΚΟΠΟΣ ΤΗΣ ΣΧΟΛΙΚΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ.....	16
2.3. ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ ΜΕ ΑΤΟΜΑ ΚΑΙ ΟΜΑΔΕΣ ΣΤΑ ΣΧΟΛΕΙΑ	17
2.4. ΔΙΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΣΤΟ ΣΧΟΛΙΚΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ.....	18
2.4 ΟΙ ΕΠΙΣΚΕΨΕΙΣ ΤΟΥ ΣΧΟΛΙΚΟΥ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΥ ΛΕΙΤΟΥΡΓΟΥ ΣΕ ΣΠΙΤΙΑ ΜΑΘΗΤΩΝ.....	18
2.4.1. ΟΙ ΣΤΟΧΟΙ ΤΗΣ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗΣ.....	20
2.4.2. ΔΥΣΚΟΛΙΕΣ ΣΤΗΝ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ	22
2.4.3 ΟΙ ΣΥΝΘΗΚΕΣ ΤΩΝ ΕΠΙΣΚΕΨΕΩΝ.....	22
2.4.4. ΣΥΣΤΑΣΗ ΤΗΣ ΔΙΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΟΜΑΔΑΣ ΕΠΙΣΚΕΨΗΣ.....	23
2.5. Η ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΟΥ ΟΙΚΟΛΟΓΙΚΟΥ ΜΟΝΤΕΛΟΥ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΣΤΑ ΣΧΟΛΕΙΑ.....	24
2.6. ΕΧΕΜΥΘΕΙΑ	26
2.7 ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΣΗ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ	26

2.8 ΔΡΑΣΕΙΣ ΜΕ ΠΑΙΔΙΑ ΜΕ ΨΥΧΙΚΕΣ ΚΑΙ ΜΑΘΗΣΙΑΚΕΣ ΔΙΑΤΑΡΑΧΕΣ	27
2.9. ΟΙ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΣΧΟΛΙΚΟΥ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΥ ΛΕΙΤΟΥΡΓΟΥ.....	27
2.10 ΕΜΠΛΟΚΗ ΤΩΝ ΓΟΝΕΩΝ ΣΤΗΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ.....	28
2.11 ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΗ ΤΟΥ ΑΓΧΟΥΣ ΤΗΣ ΕΞΕΤΑΣΗΣ ΣΤΑ ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΣΧΟΛΕΙΑ.....	29
2.12 ΔΡΑΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΛΗΨΗ ΤΟΥ ΚΑΠΝΙΣΜΑΤΟΣ.....	30
2.13. ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΤΗΣ ΣΥΝΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΗΣ ΝΟΗΜΟΣΥΝΗΣ	30
2.14. ΔΙΑΚΡΙΣΕΙΣ ΣΕ ΜΑΘΗΤΕΣ ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΗΣ ΕΘΝΙΚΟΤΗΤΑΣ ΚΑΙ ΚΟΥΛΤΟΥΡΑΣ ΣΤΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ.....	31
ΜΕΡΟΣ Β :ΕΡΕΥΝΗΤΙΚΟ ΜΕΡΟΣ	34
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3 – ΜΕΘΟΔΟΛΟΓΙΑ ΕΡΕΥΝΑΣ.....	34
3.1 ΒΑΣΙΚΟΣ ΣΤΟΧΟΣ ΕΡΕΥΝΑΣ	34
3.2 ΕΙΔΟΣ ΕΡΕΥΝΑΣ.....	34
3.3 ΕΡΕΥΝΗΤΙΚΑ ΕΡΩΤΗΜΑΤΑ	34
3.4 ΠΛΗΘΥΣΜΟΣ ΚΑΙ ΔΕΙΓΜΑ.....	35
3.5 ΕΠΙΛΟΓΗ ΕΡΓΑΛΕΙΩΝ ΕΡΕΥΝΑΣ.....	35
3.6 ΤΟΠΟΣ ΚΑΙ ΧΡΟΝΟΣ ΕΡΕΥΝΑΣ	35
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4.....	36
ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗ ΑΝΑΛΥΣΗ ΚΑΙ ΚΩΔΙΚΟΠΟΙΗΣΗ	36
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5.....	71
ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ	71
ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ	73
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ	77
ΕΡΩΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ ΕΡΕΥΝΑΣ.....	77

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Το σχολείο ως φορέας της παιδείας συμβάλλει στην διαμόρφωση της προσωπικότητας του παιδιού. Η απόκτηση στείρας γνώσης και όχι η διαμόρφωση του μαθητή σε πολιτικό όν συμβαδίζει με τις προσαγές της αγοράς εργασίας όπως έχει διαμορφωθεί σήμερα. Σημαντικός στόχος της παιδείας είναι η απομάκρυνση του ατόμου από τις συνθήκες κοινωνικού αποκλεισμού.

Ως θεσμός το σχολείο συμβάλλει στην εκμάθηση ορισμένων δεξιοτήτων στα παιδιά. Η σημαντικότερη δεξιότητα από όλες είναι η κριτική σκέψη. Για την αποτελεσματική διεξαγωγή του έργου τους, οι εκπαιδευτικοί οφείλουν να είναι ολοκληρωμένες προσωπικότητες με γενικότερη αναζήτηση στην γνώση και την παιδεία.

Οι παρεμβάσεις στα σχολεία είναι σημαντικές λόγω της έκθεσης των μαθητών σε καταστάσεις που τους καθιστούν ευάλωτους. Η πρόληψη της βίας απαιτεί τις δράσεις του κοινωνικού λειτουργού σε επίπεδο μαθητών, εκπαιδευτικών, γονέων και κοινότητας. Η πρόληψη είναι δουλειά των κοινωνικών λειτουργών σε συνεργασία με διεπιστημονικές ομάδες ψυχολόγων και δασκάλων. (Astor & al., 1997)

Όσοι από αυτούς εργάζονται σε σχολικό πλαίσιο οφείλουν να λάβουν την αντίστοιχη επιμόρφωση για πρόληψη και την αντιμετώπιση φαινομένων σχετιζόμενων με το εν λόγω πλαίσιο αναφοράς. Η αξιοποίηση εμπειριών συναδέλφων από σχολεία της Ευρώπης και της Αμερικής για απόκτηση τεχνογνωσίας είναι ιδιαίτερα χρήσιμες.

Οι δράσεις του κοινωνικού λειτουργού στο σχολείο στοχεύουν στην ευδαιμονία των παιδιών και των γονέων. Οι δράσεις του στοχεύουν στην πρόσβαση των στόχων της οικογένειας, στην μάθηση του παιδιού και την ανάπτυξη των δεξιοτήτων. Οι κοινωνικοί λειτουργοί συνεργάζονται με τους εκπαιδευτικούς σε περίπτωση που το παιδί εμφανίσει οποιοδήποτε πρόβλημα που του αποσπά την προσοχή από την μάθηση (μαθησιακές δυσκολίες, ψυχική διαταραχή, κ.α.). (Astor & al., 1997)

ΜΕΡΟΣ Α΄: ΘΕΩΡΗΤΙΚΟ ΜΕΡΟΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1

ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΚΑΙ ΣΥΓΧΡΟΝΕΣ ΠΡΟΚΛΗΣΕΙΣ

1.1. ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ ΣΧΟΛΙΚΗΣ ΗΛΙΚΙΑΣ

Η σχολική ηλικία βρίσκεται χρονικά μετά την προσχολική ηλικία και πριν την εφηβεία. Οι δεξιότητες που έχουν αποκτηθεί στο προηγούμενο στάδιο ενισχύονται και σταθεροποιούνται. Η σημασία της έγκειται στην ένταξη του παιδιού στο σχολείο, το οποίο αποτελεί ένα καινούριο περιβάλλον για αυτό και σηματοδοτεί τον πρώτο μερικό αποχωρισμό από την οικογένεια. Ως συμπεριφορές ενισχύονται η συνέπεια και η οργάνωση, καθώς η διαδικασία της εργασίας διέπει τις σχολικές δραστηριότητες και έχει απαιτήσεις από τα παιδιά. Η ηλικία αυτή παίζει καθοριστικό ρόλο για την μετέπειτα σχολική πορεία του ατόμου.

Όσον αφορά την σωματική ανάπτυξη του παιδιού παρουσιάζεται αύξηση στην κίνηση και αίσθηση του ελέγχου του σώματος. Οι ικανότητες που αποκτά είναι πιο κοντά σε αυτές των ενήλικων από το προηγούμενο στάδιο. Η ύπαρξη της δραστηριοποίησης στο παιδί είναι ιδιαίτερα σημαντική.

Η κινητικότητα εμφανίζεται πιο έντονη στα αγόρια. Στο τέλος της χρονικής περιόδου αυτής αρχίζουν να εμφανίζονται τα πρώτα σημάδια ήβης στα κορίτσια, η αύξηση στήθους καθώς και η πρόωμη έμμηνος ρήση. Στην ηλικία των δώδεκα ετών τα κορίτσια εμφανίζουν αύξηση στο στήθος.

Σχετικά με την γνωστική ανάπτυξη, τα παιδιά κατανοούν την σταθερότητα της μορφής ενός αντικειμένου παρά τις αλλαγές που συμβαίνουν γύρω του, όπως η ποσότητα, ο αριθμός, το βάρος και ο όγκος. Αναπτύσσεται περισσότερο η συγκεκριμένη λογική σκέψη (η πρόσθεση, ο πολλαπλασιασμός, η ταξινόμηση, η τοποθέτηση σε σειρά), ο επαγωγικός συλλογισμός (για την διατύπωση κανόνων) και η αίσθηση της ηθικής (με βάση το πώς αυτή ορίζεται από το περιβάλλον). Η συμβατική ηθική εμφανίζεται στο εν λόγω στάδιο και υπάρχει μια αδιαλλαξία εκ μέρους του παιδιού στην τήρηση των κανόνων.

Η προσωπικότητα στην εν λόγω χρονική περίοδο έχει ως χαρακτηριστικά την αύξηση της ευσυνειδησίας και της επιθυμίας για την απόκτηση εμπειριών. Αυτό συμβαίνει λόγω της απόκτησης της μαθητικής ιδιότητας και χρειάζεται τις παραπάνω

ιδιότητες για την προσαρμογή των μαθητών στο σχολείο. Επίσης το παιδί ξεχωρίζει τους ρόλους και τις υποχρεώσεις των φύλων και αποκτά στερεότυπα.

Η ψυχοκοινωνική ανάπτυξη του παιδιού έχει ως στοιχεία την εξάρτηση από τους συνομήλικους στο σχολείο και από τους εκπαιδευτικούς. Το παιδί κάνει παρέα μόνο με άτομα του ίδιου φύλου με αυτό. Όσο μεγαλώνει το παιδί στην εν λόγω χρονική περίοδο τόσο μειώνονται τα άτομα στην παρέα του και προς το τέλος αποκτά τους πρώτους μόνιμους φίλους.

Τα χαρακτηριστικά των παιδιών της σχολικής ηλικίας περιγράφονται από το 4^ο στάδιο ανάπτυξης του ατόμου του Erikson. Το στάδιο αυτό αναφέρεται στην ηλικία από 6 ως 12 ετών, την ηλικία που ένα παιδί παρακολουθεί τα μαθήματα της πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης. Η εν λόγω χρονική περίοδος έχει ως κύριο χαρακτηριστικό την φιλοπονία (την επιθυμία κάποιου να εργαστεί) έναντι της κατωτερότητας. Τα παιδιά της εν λόγω ηλικιακής ομάδας αναπτύσσουν τις κοινωνικές και τις σχολικές τους δεξιότητες.. Υπάρχει το φαινόμενο της σύγκρισης με τους συνομηλίκους. Η ύπαρξη της φιλοπονίας ως κίνητρο των συμπεριφορών τους ενισχύει την ανάπτυξη δεξιοτήτων κοινωνικοποίησης, οι οποίες είναι καθοριστικές για την ομαλή προσαρμογή ενός παιδιού στο σχολικό περιβάλλον. Μέσω αυτής δημιουργείται μια αίσθηση επιβεβαίωσης για τον εαυτό. Επίσης αναπτύσσεται η επιθυμία για την εξερεύνηση στο παιδί.

Εάν το παιδί δεν καταφέρει να αποκτήσει τις προαναφερθείσες δεξιότητες, αναπτύσσεται το συναίσθημα της κατωτερότητας. Η επίδραση των εκπαιδευτικών και των συνομηλίκων σε αυτή την ηλικία είναι ιδιαίτερα καθοριστική. Αν οι εκπαιδευτικοί και οι γονείς ενισχύσουν τις συμπεριφορές φιλοπονίας του παιδιού αυτό αισθάνεται ευχαρίστηση από αυτά που κάνει. Η κατωτερότητα είναι το παράγωγο της αρνητικής ενίσχυσης.

Το 3^ο στάδιο της γνωστικής ανάπτυξης του Piaget καταπιάνεται με αυτή την ηλικία. Το στάδιο αυτόν αφορά την εδραίωση των λογικών νοητικών λειτουργιών. Γίνεται ευρεία χρήση των γνωστικών λειτουργιών και των δεξιοτήτων από το παιδί. Η νόηση αναπτύσσεται ως κομμάτι της λογικής σκέψης. Το παιδί δεν εξαπατάται από φαινόμενα και κατανοεί την σχέση ανάμεσα στα αντικείμενα και τα γεγονότα της πραγματικότητας. Εντοπίζει τα κίνητρα ενός ατόμου παρατηρώντας το.

Η γνωστική ανάπτυξη που επιτυγχάνεται σε αυτή την χρονική περίοδο είναι η αντίληψη, η μάθηση και η μνήμη. (Shaffer, 2004, Καλούρη- Αντωνοπούλου, 2007)

1.2.ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ ΤΗΣ ΠΡΩΤΟΒΑΘΜΙΑΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ

Στόχος της πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης είναι η εκμάθηση των βασικών γνώσεων στα παιδιά ηλικίας 6- 12 ετών για πρακτικούς και ακαδημαϊκούς σκοπούς. Η πρωτοβάθμια εκπαίδευση στην Ελλάδα επιθυμεί την σύνδεση της δημιουργικότητας των παιδιών με τις εμπειρίες τους. Οι δεξιότητες που το σχολείο θέλει να αναπτύξει σε αυτή την βαθμίδα μέσα από το αναλυτικό πρόγραμμά και τις δραστηριότητές του είναι:

- Η αφομοίωση της γνώσης
- Η διασφάλιση της σωματικής και ψυχικής υγείας του παιδιού
- Η βελτίωση των κινητικών δεξιοτήτων του
- Η αναγωγή από το ειδικό στο γενικό
- Η ανάπτυξη του γραπτού και του προφορικού λόγου
- Η επαφή με τις θρησκευτικές, τις ηθικές, τις εθνικές και τις ανθρωπιστικές αξίες
- Η δημιουργία κριτικής σκέψης
- Η ανάπτυξη του γούστου μέσω της επαφής με την τάση της αισθητικής στην τέχνη

Το άτομο που είναι υπεύθυνο για την μετάδοση των γνώσεων καθώς και την αξιολόγηση των επιδόσεων του μαθητή είναι ο εκπαιδευτικός.

(<http://www.stat-athens.aueb.gr/~jpan/diatrives/Mpouras/chapter3.pdf>)

Το σχολείο ως φορέας της παιδείας συμβάλλει στην διαμόρφωση της προσωπικότητας του παιδιού. Υπάρχει σημαντικό ζήτημα όσον αφορά την γνώση που μεταδίδεται και λόγω του αναλυτικού προγράμματος και λόγω της εκπαιδευτικής μεθόδου που εφαρμόζουν οι εκπαιδευτικοί. Η απόκτηση στείρας γνώσης και όχι η διαμόρφωση του μαθητή σε πολιτικό όν συμβαδίζει με τις προσταγές της αγοράς εργασίας όπως έχει διαμορφωθεί σήμερα. Σημαντικός στόχος της παιδείας είναι η απομάκρυνση του ατόμου από τις συνθήκες κοινωνικού αποκλεισμού. Η τάση του σχολείου να παρέχει στείρα γνώση στους μαθητές και όχι να δημιουργήσει ολοκληρωμένες προσωπικότητες απομονώνει κάποια παιδιά. Η παιδεία οφείλει να έχει ανθρωπιστικό και κοινωνικό περιεχόμενο.

Ως θεσμός το σχολείο συμβάλλει στην εκμάθηση ορισμένων δεξιοτήτων στα παιδιά. Η σημαντικότερη δεξιότητα από όλες είναι η κριτική σκέψη. Για την

αποτελεσματική διεξαγωγή του έργου τους, οι εκπαιδευτικοί οφείλουν να είναι ολοκληρωμένες προσωπικότητες με γενικότερη αναζήτηση στην γνώση και την παιδεία. Οφείλουν να είναι ανοιχτοί σε νέες ιδέες και μεθόδους και να αναζητούν συνέχεια την γνώση. Η ειδίκευση τους πάνω στην εκπαίδευση έχει ως στόχο την ωρίμανση των μαθητών. Για την βέλτιστη αποτελεσματικότητα της δουλειάς του πρέπει να ξέρει τις προτιμήσεις και τις αγαπημένες δραστηριότητες των μαθητών του, ώστε να μπορέσει να τις αξιοποιήσει ως μέσο εκπαίδευσης και να τους κάνει το μάθημα πιο ελκυστικό. Λόγω της ύπαρξης καινούριας γνώσης και νέων μεθόδων, ο εκπαιδευτικός χρειάζεται να ενστερνιστεί την αρχή της δια βίου μάθησης έτσι ώστε να μπορεί να ανταποκρίνεται στις εκάστοτε καινούριες συνθήκες της τάξης. Η δια βίου μάθηση γίνεται μέσω μεταπτυχιακών προγραμμάτων και σεμιναρίων. Μέσω αυτών θα μπορεί να μπει στην νοοτροπία του παιδιού της εκάστοτε εποχής. Η ενημέρωση του εκπαιδευτικού μπορεί να γίνει μέσα από βιβλία, άρθρα και διαλέξεις.

Για την δημιουργία προσωπικοτήτων ο εκπαιδευτικός δεν πρέπει να αντιμετωπίζει την εκπαιδευτική διαδικασία ως ρουτίνα. Το μάθημα του πρέπει να διέπεται από δημιουργικότητα, τόσο από την μεριά την δική του όσο και των μαθητών. Ο ίδιος πρέπει να αναζητήσει καινούριες γνώσεις σχετιζόμενες με την παιδαγωγική και την ψυχολογία, ώστε να βρεί κίνητρα για την συμμετοχή των μαθητών στην εκπαίδευση. Τα κίνητρα που οφείλει να βρεί ο εκπαιδευτικός στους μαθητές σχετίζονται και με την εκμάθηση δεξιοτήτων στην επίλυση προβλημάτων.

Το σχολείο ως θεσμός επηρεάζεται από τις κατευθυντήριες τάσεις των ΜΜΕ, την ανεργία και την μείωση της κοινωνικής δικαιοσύνης. Μέσα σε αυτές τις συνθήκες οφείλει να προσαρμοστεί καθώς, η νέα κατάσταση επηρεάζει την οικογένεια, που με την σειρά της επηρεάζει τα παιδιά. Η προσαρμογή αυτή είναι δύσκολη, καθώς οι νέες συνθήκες γίνονται και αυξάνονται με γρήγορο ρυθμό. Ο εκσυγχρονισμός της παιδείας σχετίζεται με την πρόληψη καταστάσεων.

Η παγκοσμιοποίηση επηρεάζει έντονα το σχολικό περιβάλλον. Οι μετακινήσεις πληθυσμών από χώρες του τρίτου κόσμου στην Ευρώπη επηρεάζει την εθνολογική σύνθεση της σύγχρονης τάξης. Ο εκπαιδευτικός οφείλει να αξιοποιήσει τέτοιες μεθόδους ώστε να συμπεριλάβει μαθητές διαφορετικής εθνικότητας μέσα στην διαδικασία της τάξης, αντιμετωπίζοντας τις οποιεσδήποτε διακρίσεις.

Η σχέση ανάμεσα στον μαθητή και τον εκπαιδευτικό πρέπει να διέπεται από δημοκρατικότητα και φιλική διάθεση για να είναι αποτελεσματική στους

εκπαιδευτικούς στόχους. Οι συμπεριφορές αυταρχικότητας και αυθεντίας από την μεριά του δασκάλου οδηγούν τον μαθητή σε αντιδραστικές συμπεριφορές.

Οι μέθοδοι του εκπαιδευτικού δεν πρέπει να διέπονται από καταπίεση. Οι ιδέες που θέλει να περάσει ο εκπαιδευτικός στους μαθητές πρέπει να περνούν μέσω δραστηριοτήτων. Ο δάσκαλος οφείλει να αναγνωρίζει πώς η διαδικασία της τάξης επηρεάζει το κοινωνικό σύνολο. Η τάξη λειτουργεί σαν μια ομάδα. Ως ομάδα, τα μέλη τους μπορεί να αναπτύξουν σχέσης επαφής, έξης, σύγκρουσης και απόθησης.

Υπάρχει πιθανότητα ο εκπαιδευτικός να αντιμετωπίζει κάποια προσωπικά προβλήματα, των οποίων η προέλευση βρίσκεται εκτός του πλαισίου της τάξης.. Η δυσχέρεια που του προκαλούν μπορεί να επηρεάσει αρνητικά την επίδοσή και την διάθεσή του στην εκπαιδευτική διαδικασία. Επίσης αρνητικά επηρεάζεται η διάθεσή τους από μια ρήξη με τον διευθυντή του σχολείου.

Η ύλη των μαθημάτων οφείλει να προσαρμόζεται στις ανάγκες των μαθητών και όχι στις ανάγκες της αγοράς εργασίας. Οι στόχοι των μαθημάτων πρέπει να αποφασίζονται από κοινού ανάμεσα στους εκπαιδευτικούς και τους μαθητές. Ο εκπαιδευτικός επίσης είναι υπεύθυνος για τις διαδικασίες κοινωνικοποίησης μέσα στην τάξη.

Όσον αφορά τους μαθητές που αντιμετωπίζουν δυσκολίες ο εκπαιδευτικός οφείλει να τους εντοπίζει και να λειτουργεί εξατομικευμένα με βάση τις ανάγκες τους. Η προσωπικότητα του μαθητή με το δικό της υπόβαθρο και τα κίνητρα πρέπει να λαμβάνεται υπόψη κατά την διεξαγωγή του μαθήματος.

Ο εκπαιδευτικός που λειτουργεί με αυταρχικότητα στην τάξη οδηγεί τους μαθητές του να λειτουργούν αντιδραστικά. Με αυτό τον τρόπο τους αποτρέπει να συμμετέχουν την εκπαιδευτική διαδικασία και δεν τους μεταδίδει γνώσεις.

Έχει αποδειχθεί πώς οι σημαντικότερες αλλαγές στο σχολείο πραγματοποιούνται μέσα των υπεύθυνων φορέων της εξουσίας. Ο εκπαιδευτικός ως ο επιβλέπων της τάξης μπορεί να γνωμοδοτήσει μέσω της καθημερινής του εμπειρίας για τις ανάγκες των μαθητών, τα προβλήματά τους καθώς και για την εκδήλωση νέων δυσπροσαρμοστικών συμπεριφορών. (Παππά, 2005)

1.3. ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ ΠΡΩΤΟΒΑΘΜΙΑΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ ΣΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ

1.3.1. ΟΙ ΠΡΑΚΤΙΚΕΣ ΑΠΟΜΑΚΡΥΝΣΗΣ ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ ΑΠΟ ΤΟΝ ΧΩΡΟ ΤΗΣ ΤΑΞΗΣ ΓΙΑ ΤΙΜΩΡΙΑ

Οι πρακτικές απομάκρυνσης των μαθητών από την τάξη παρέχουν προσωρινή ησυχία στους εκπαιδευτικούς για την ήρεμη διεξαγωγή του μαθήματός τους. Η απομάκρυνση μπορεί να σχετίζεται με επικίνδυνες συμπεριφορές έναντι άλλων ή με συμπεριφορές που εμποδίζουν την ομαλή διεξαγωγή του μαθήματος.

Οι εν λόγω πρακτικές φέρνουν άμεσα σε επαφή τους γονείς με το σχολείο για την παραπτωματική συμπεριφορά των παιδιών τους. Οι πρακτικές απομάκρυνσης από την τάξη μπορούν μακροπρόθεσμα να ενισχύσουν τους μαθητές να εγκαταλείψουν το σχολικό περιβάλλον. Στο μυαλό του μαθητή που απομακρύνεται από την τάξη, η ποινή αυτή είναι θετική, καθώς μπορεί να πλήττει μέσα στο μάθημα. Επίσης είναι μια μορφή αμφισβήτησης της εξουσίας κατά την άποψή του. (Dupper & al. , 2008)

1.3.1.1. ΑΙΤΙΕΣ ΤΩΝ ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΩΝ ΠΟΥ ΑΠΟΜΑΚΡΥΝΟΥΝ ΤΟΥΣ ΜΑΘΗΤΕΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΤΑΞΗ

Οι μαθητές που έχουν τέτοιες συμπεριφορές στο σπίτι σε πολλές περιπτώσεις δεν έχουν οριοθετηθεί από τους γονείς τους στο σπίτι. Πολλοί από αυτούς ανήκουν σε μονογονεϊκές οικογένειες, όπου ο γονέας δεν προλαβαίνει πολλές φορές να επικοινωνήσει με το παιδί του στην διάρκεια της ημέρας. Οι μαθητές αυτοί μπορεί να ανήκουν από εθνικές ή πολιτισμικές μειονότητες. Οι παράγοντες που σχετίζονται με την απομάκρυνση από την τάξη είναι:

- Ατομικοί. Σε αυτούς συγκαταλέγονται η καταγωγή του μαθητή, το εισόδημα των γονέων και ο σχολικός του αποκλεισμός. Η πιθανή απόρριψη από το σπίτι να οδηγεί σε αντικοινωνικές συμπεριφορές στο σχολείο. Λόγω διαφορετικής γλώσσας και κουλτούρας ανάμεσα σε μαθητή και σε σχολείο, μπορεί ο μαθητής να συμπεριφέρεται αντικοινωνικά ως αντιδραστικότητα που το σχολείο τον διαχωρίζει από τους μαθητές του γενικού πληθυσμού.
- Σχολικοί. Οι παράγοντες αυτοί σχετίζονται με την θετική άποψη που έχει ο μαθητής για την απομάκρυνση από την τάξη. (Dupper & al. , 2008)

1.3.1.2. ΟΙ ΜΕΛΛΟΝΤΙΚΕΣ ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ ΤΗΣ ΑΠΟΜΑΚΡΥΝΣΗΣ ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ ΑΠΟ ΤΗΝ ΤΑΞΗ

Οι συμπεριφορές αυτές προδιαθέτουν την ακαδημαϊκή αποτυχία, την χρήση ουσιών, την εμπλοκή σε καυγάδες και την πιθανή ενασχόληση με εγκληματικές δραστηριότητες. Οι συμπεριφορές αυτές εντός της τάξης γίνονται από τα ίδια άτομα που έχουν απομακρυνθεί από την σχολική τάξη και στο παρελθόν. (Dupper & al. , 2008)

1.4. Η ΕΠΙΔΡΑΣΗ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΚΡΙΣΗΣ ΣΤΑ ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΣΧΟΛΕΙΑ

Η οικονομική κρίση έχει επιδράσει στο ελληνικό σχολείο. Η επίδρασή της έχει φανεί σε οικονομικό κοινωνικό και ψυχολογικό επίπεδο. Υπάρχει έντονη αμφισβήτηση της κοινωνικής δικαιοσύνης ως αξία στο σχολείο, όπως αντίστοιχα και στην κοινωνία.

Η κρίση επηρεάζει αρνητικά τα παιδιά καθώς αυτά βρίσκονται σε μια ηλικία που αρχίζουν να αντιλαμβάνονται τον κόσμο. Η αντίληψη τους για αυτόν γίνεται αρνητική. Όσο πιο μικρό ηλικιακά είναι ένα παιδί τόσο λιγότερο αισθάνεται πως μπορεί να διαχειριστεί τις απρόβλεπτες καταστάσεις που προέρχονται από την κρίση. Αυξάνονται οι ενοχές λόγω αυτού. (Ταμάμη, 2014)

Έχουν μειωθεί τα έσοδα για τις δαπάνες του. Υπάρχει παραμέληση των κτιρίων. Υπάρχει συνωστισμός από μαθητές μέσα στις τάξεις, με δυσκολία του εκπαιδευτικού να ελέγξει τους μαθητές και να λειτουργήσει εξατομικευμένα στον κάθε ένα ξεχωριστά. Στον συνωστισμό αυτό έχουν συμβάλλει και οι συγχωνεύσεις σχολικών μονάδων όπως επίσης και η μείωση προσλήψεων εκπαιδευτικού προσωπικού. Δεν προσλαμβάνονται επαγγελματίες ψυχικής υγείας και ψυχοκοινωνικής αποκατάστασης, όπως οι ψυχολόγοι και οι κοινωνικοί λειτουργοί, με αποτέλεσμα οι εκπαιδευτικοί να αντιμετωπίζουν τα προβλήματα των παιδιών.

Η οικονομική κρίση φαίνεται να επηρεάζει τους μαθητές που οι γονείς τους ανήκουν στην μεσαία τάξη, οι οποίοι μαθητές είναι η πλειοψηφία στα σχολεία. Τα προβλήματα μεταφέρονται από το σπίτι στο σχολείο μέσω δυσπροσαρμοστικών συμπεριφορών των παιδιών. Λόγω της κρίσης στην Ελλάδα έχουν αυξηθεί τα περιστατικά κακοποίησης και σεξουαλικής παρενόχλησης σε ανήλικους. Οι αιτίες

αυτών των φαινομένων εντοπίζονται στην αύξηση της φτώχειας και της ανεργίας. Οι γονείς γενικά έχουν πιο τιμωρητική στάση στα παιδιά τους σε μια μη επιθυμητή συμπεριφορά. Τα παιδιά εκδηλώνουν αντικοινωνικές συμπεριφορές, έχουν έντονο αίσθημα άγχους, φόβου, θυμού, απελπισίας και συμπεριφέρονται βίαια. Λόγω των προαναφερθέντων συναισθημάτων υπάρχει μείωση στην σχολική επίδοση. Ο φόβος και ο θυμός τα ενισχύει προς την παραβατική συμπεριφορά. (Πολιτίδη & al., 2013, Ταμάμη, 2014)

Η οικονομική κρίση στην Ελλάδα έχει αυξήσει την ανεργία σε όλες τις οικογένειες στην Ελλάδα ανεξαρτήτως εθνικότητας. Στα χαμηλά κοινωνικό – οικονομικά στρώματα ,όπου υπάρχει μεγάλο ποσοστό ανεργίας των γονέων, οι μαθητές που προέρχονται από αυτούς έχουν αυξημένη ένταση.

Έχει παρατηρηθεί αύξηση του ρατσισμού στα σχολεία. Το φαινόμενο αυτό γίνεται στα πλαίσια απόδοσης ευθύνης για την κατάσταση. Οι εκπαιδευτικοί έχουν εντοπίσει ότι πολλά παιδιά ρίχνουν ευθύνες για την κατάσταση σε παιδιά μεταναστών συμμαθητές τους. (Σακατζής & Γκόβαρης, 2013)

Οι εκπαιδευτικοί, οι κοινωνικοί λειτουργοί και οι λοιποί επαγγελματίες που πρέπει να εργάζονται εντός ενός σχολικού πλαισίου οφείλουν να ενισχύσουν τα παιδιά να στοχεύουν στο μέλλον τους, να αυξήσουν με τις παρεμβάσεις τους την θετικότητα και την ασφάλεια. Η καλλιέργεια αυτών των συναισθημάτων γίνεται μέσω της ψυχοεκπαίδευσης. (Ταμάμη, 2014)

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2

ΣΧΟΛΙΚΗ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

2.1. ΝΟΜΙΚΗ ΚΑΤΟΧΥΡΩΣΗ ΤΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΤΟΥ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΥ ΛΕΙΤΟΥΡΓΟΥ ΣΤΑ ΣΧΟΛΕΙΑ

Κατά το Π.Δ. 50/1985, το Ν.Δ. 195/1974 και το Π.Δ. 891/1978 οι κοινωνικοί λειτουργοί οφείλουν να παρέχουν εξειδικευμένες υπηρεσίες σε όλες τις βαθμίδες της εκπαίδευσης. Παρόλα αυτά δεν έχουν ενταχθεί ακόμα στις σχολικές μονάδες παρά τα προβλήματα που εμφανίζουν τα παιδιά.

(<https://www.skle.gr/index.php/el/xrisima-arxeia/nomothesia>,

<https://eclass.duth.gr/modules/document/file.php/KOM05184/F%203.pdf>)

2.2 ΣΚΟΠΟΣ ΤΗΣ ΣΧΟΛΙΚΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Οι παρεμβάσεις στα σχολεία είναι σημαντικές λόγω της έκθεσης των μαθητών σε καταστάσεις που τους καθιστούν ευάλωτους. Η πρόληψη της βίας απαιτεί τις δράσεις του κοινωνικού λειτουργού σε επίπεδο μαθητών, εκπαιδευτικών, γονέων και κοινότητας. Η πρόληψη είναι δουλειά των κοινωνικών λειτουργών σε συνεργασία με διεπιστημονικές ομάδες ψυχολόγων και δασκάλων. (Astor & al., 1997)

Όσοι από αυτούς εργάζονται σε σχολικό πλαίσιο οφείλουν να λάβουν την αντίστοιχη επιμόρφωση για πρόληψη και την αντιμετώπιση φαινομένων σχετιζόμενων με το εν λόγω πλαίσιο αναφοράς. Η αξιοποίηση εμπειριών συναδέλφων από σχολεία της Ευρώπης και της Αμερικής για απόκτηση τεχνογνωσίας είναι ιδιαίτερα χρήσιμες.

Η πρακτική της κοινωνικής εργασίας με ομάδες στα σχολεία οφείλει να περιλαμβάνει 10 μαθητές που ανήκουν στην ίδια τάξη. Οι δράσεις του κοινωνικού λειτουργού πρέπει να αφορούν κυρίως τις Α', Β' και Γ' Δημοτικού. Η σημασία της παρέμβασης σε αυτές τις τάξεις έγκειται στο γεγονός πως σε αυτή την χρονική στιγμή μπορούν να περιοριστούν πιο εύκολα ανεπιθύμητες και δυσλειτουργικές για τους μαθητές συμπεριφορές, ώστε να μην λάβουν έκταση και στις επόμενες χρονιές φοίτησης. (http://seepea-stella.blogspot.gr/2013/03/blog-post_1.html)

2.3. ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ ΜΕ ΑΤΟΜΑ ΚΑΙ ΟΜΑΔΕΣ ΣΤΑ ΣΧΟΛΕΙΑ

Οι ομάδες μπορούν να συμβάλλουν στην εκμάθηση και την ανάπτυξη δεξιοτήτων κοινωνικοποίησης και λειτουργικών συμπεριφορών. Υπάρχουν κάποιες διαδικασίες της ομάδας που μπορούν να συμβάλλουν σημαντικά στους προαναφερθέντες στόχους. Οι διαδικασίες αυτές είναι οι κανόνες που διέπουν τα μέλη της, η συνεργασία μεταξύ τους, η ανάπτυξη της υπευθυνότητας απέναντι στην υπόλοιπη ομάδα, η ενσυναίσθηση ως μέσο κατανόησης του πώς αισθάνεται ο άλλος και ως διαδικασία ωρίμανσης των μαθητών. Μέσα από την ομάδα προάγονται οι κοινωνικές αξίες της ειλικρίνειας, του σεβασμού, της δικαιοσύνης και τις εμπιστοσύνης σε άτομα που την αξίζουν. Η ανάπτυξη επιθυμητών προτύπων μπορεί να γίνει μέσα από παραμύθια και ιστορίες για άτομα που δεν είναι ευρέως γνωστά και οι πράξεις τους διέπονται από τις επιθυμητά κοινωνικές αρχές.

Η θεματική της ομάδας μπορεί να αφορά την ανάπτυξη σεβασμού στην διαφορετικότητα στα παιδιά, με ομάδες που αφορούν πρόσφυγες, ΑΜΕΑ, κ.α. Η συμπερίληψη στην ομάδα ατόμων από αυτές τις πληθυσμιακές ομάδες καθιστά το σχολείο ως φορέα ένταξης μειονεκτούντων ομάδων. Μια άλλη σημαντική θεματική για ομάδα είναι η ανάπτυξη υγιεινών διατροφικών συνηθειών.

Ο κοινωνικός λειτουργός μπορεί να κανονίσει εκδρομές στους κοινωνικούς φορείς της κοινότητας για την αύξηση της ευαισθητοποίησης των μαθητών σε κοινωνικά ζητήματα και για να μάθουν για το έργο των οργανώσεων αυτών. Οι εκδρομές αυτές και η προεργασία της ομάδας πάνω σε ζητήματα ευαισθητοποίησης μπορούν να ενισχύσουν τα παιδιά στην ανάληψη εθελοντικής δράσης στην κοινότητα. Επίσης οφείλει να συνεργάζεται με τους φορείς της τοπικής κοινότητας σε περίπτωση ιδιαίτερων αναγκών. Για παράδειγμα εάν ένα μια οικογένεια υποσιτίζεται οφείλει να την παραπέμψει στην τοπική τράπεζα τροφίμων στα πλαίσια κάλυψης των αναγκών του παιδιού. Ο κοινωνικός λειτουργός οφείλει να συμπληρώνει τις κοινωνικές γνώσεις που μεταδίδονται στα παιδιά από τον δάσκαλο, για την αξιοποίησή τους στην πράξη.

Η κοινωνική εργασία με άτομα ενστερνίζεται την αξία της εξατομίκευσης, της μοναδικότητας δηλαδή του ατόμου και του υπόβαθρού του. Η εξατομικευμένη παρέμβαση του κοινωνικού λειτουργού στα σχολεία πρέπει να γίνεται όταν και

εφόσον κρίνεται ότι είναι απαραίτητη. Όταν κάποια παιδιά ή γονείς απασχολούν έκτακτα τον κοινωνικό λειτουργό, αυτός οφείλει να συμπληρώσει το δελτίο καταγραφής γεγονότων.

Ως μέλος της εκπαιδευτικής ομάδας οφείλει να συμμετέχει στον σύλλογο διδασκόντων, χωρίς όμως να αναλαμβάνει την οργάνωση και την διεξαγωγή των σχολικών εορτών. Η συνεργασία με του ψυχολόγους γίνεται στα πλαίσια πρόληψης δυσλειτουργικών συμπεριφορών και ψυχικών ασθενειών.

http://seepea-stella.blogspot.gr/2013/03/blog-post_1.html

2.4. ΔΙΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΣΤΟ ΣΧΟΛΙΚΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ

Οι δράσεις του κοινωνικού λειτουργού στο σχολείο στοχεύουν στην ευδαιμονία των παιδιών και των γονέων. Οι δράσεις του στοχεύουν στην πρόσβαση των στόχων της οικογένειας, στην μάθηση του παιδιού και την ανάπτυξη των δεξιοτήτων. Οι κοινωνικοί λειτουργοί συνεργάζονται με τους εκπαιδευτικούς σε περίπτωση που το παιδί εμφανίσει οποιοδήποτε πρόβλημα που του αποσπά την προσοχή από την μάθηση (μαθησιακές δυσκολίες, ψυχική διαταραχή, κ.α.). Η συνεργασία με ψυχολόγους γίνεται με στόχο την πρόληψη ψυχικών διαταραχών στο σχολείο καθώς και την ένταξη παιδιών με ψυχικές ασθένειες στην τάξη. Επίσης για τα εν λόγω παιδιά υπάρχει συνεργασία με παιδοψυχίατρο από κλινικές και μονάδες ψυχικής υγείας της κοινότητας.

<https://eclass.duth.gr/modules/document/file.php/KOM05184/F%203.pdf>

2.4 ΟΙ ΕΠΙΣΚΕΨΕΙΣ ΤΟΥ ΣΧΟΛΙΚΟΥ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΥ ΛΕΙΤΟΥΡΓΟΥ ΣΕ ΣΠΙΤΙΑ ΜΑΘΗΤΩΝ

Η βοήθεια στο σπίτι είναι μια ευρέως χρησιμοποιημένη πρακτική των κοινωνικών λειτουργών. Κοινωνικοί Λειτουργοί από διαφορετικούς φορείς την αξιοποιούν για να έρθουν σε επαφή με ευάλωτες πληθυσμιακά οικογένειες και άτομα.

Η πρακτική αυτή μπορεί να αξιοποιηθεί και από κοινωνικούς λειτουργούς στα σχολεία. Η επισκέψεις αυτές έχουν σκοπό την αντιμετώπιση προβλημάτων που

αντιμετωπίζει το παιδί μέσω παρέμβασης στην οικογένεια. Τα προβλήματα του παιδιού μπορεί να σχετίζονται με την απόδοσή του, την διάθεση ή πιθανά δείγματα παραμέλησης ή κακοποίησης.

Το επίκεντρο της παρέμβασης στο σπίτι είναι η οικογένεια. Η ευαισθησία προς αυτήν είναι απαραίτητη. Στόχος της επίσκεψης στο σπίτι είναι η εγκαθίδρυση επικοινωνίας ανάμεσα στην οικογένεια και το σχολείο και η συνεργασία τους για την βελτίωση των συνθηκών εκείνων που εμποδίζουν την ανάπτυξη του και την επίδοση του στα μαθήματα. Το αποτέλεσμα της δράσης αυτής είναι η εμπλοκή των γονέων στην διαδικασία της μάθησης των παιδιών των δημοτικών σχολείων. Οι επεμβάσεις στο σπίτι μπορούν να βοηθήσουν την οικογένεια να αντιμετωπίσει τα προβλήματά της και να οδηγηθεί στην ευημερία. Η ευημερία αυτή θα βοηθήσει την οικογένεια να επικεντρωθεί στην βελτίωση της επίδοσης του παιδιού στα μαθήματα και θα το ενισχύσει προς αυτήν την κατεύθυνση.

Οι γονείς θεωρούνται ως οι πρώτοι φορείς της γνώσης στα παιδιά τους καθώς είναι οι πρώτοι άνθρωποι με τους οποίους τα παιδιά κοινωνικοποιούνται. Η εμπλοκή της οικογένειας στην εκπαιδευτική διαδικασία συμβάλλει στην βελτίωση της επίδοσης του μαθητή. Όσοι μαθητές είχαν ενισχυθεί από τους γονείς τους ανεξαρτήτως εισοδήματος πέτυχαν την ακαδημαϊκή επιτυχία. Η εμπλοκή τους βελτιώνει τους βαθμούς των παιδιών, ενισχύουν την ολοκλήρωση των εργασιών στο σπίτι, μειώνει τις απουσίες των παιδιών, βελτιώνονται οι βαθμοί σε διαγωνίσματα μαθηματικών και ανάγνωσης. Οι μαθητές αποκτούν δεξιότητες αυτοαποτελεσματικότητας. Οι συμπεριφορές των γονέων που βελτιώνουν την επίδοση των παιδιών τους στα μαθήματα είναι:

- Η ενίσχυση για την ολοκλήρωση των εργασιών που έχει βάλει ο εκπαιδευτικός στο σπίτι
- Η από κοινού μελέτη στο σπίτι
- Η εμπλοκή των γονέων σε σχολικές διαδικασίες
- Η ενίσχυση συμπεριφορών που σχετίζονται με την ακαδημαϊκή επιτυχία

Το μοντέλο της Epstein θεωρεί πως η εμπλοκή των γονέων στην σχολική διαδικασία έχει τις εξής μορφές:

- Οι πρακτικές των γονέων για την ενίσχυση συμπεριφορών που οδηγούν σε υψηλές ακαδημαϊκές επιδόσεις
- Η εγκαθίδρυση επικοινωνίας ανάμεσα στο σχολείο και το σπίτι

- Η εθελοντική δράση των γονέων σε σχολικές δραστηριότητες
- Η προώθηση της μάθησης μέσα από δραστηριότητες στο σπίτι
- Η εμπλοκή των γονέων στην λήψη αποφάσεων μέσω συμμετοχής σε συλλόγους γονέων και κηδεμόνων
- Η συνεργασία γονέων και σχολείων με τοπικούς φορείς. (Allen & Tracy, 2004, Pope & Vaquez, 2008)

2.4.1. ΟΙ ΣΤΟΧΟΙ ΤΗΣ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗΣ

Οι δράσεις μπορεί να έχουν προληπτικό χαρακτήρα ή στόχο την αντιμετώπιση, όσον αφορά πιθανά οικογενειακά προβλήματα. Η διαδικασία αυτή θεωρείται ως εισβολή στον προσωπικό χώρο της οικογένειας. Παρόλα αυτά είναι ο οικείος χώρος της, γεγονός που μπορεί να δώσει σημαντικές πληροφορίες στον κοινωνικό λειτουργό για τις αιτίες που επηρεάζουν αρνητικά την σχολική ζωή του μαθητή. Ο κοινωνικός λειτουργός μπορεί να κατανοήσει της ανάγκες όλης της οικογένειας και οι υπηρεσίες του να διέπονται από την αρχή της εξατομίκευσης σε κάθε μέλος της ξεχωριστά. Η εμπιστοσύνη της οικογένειας προς αυτόν αυξάνεται, αν και η σχέση μεταξύ τους δεν έχει τόσο επαγγελματικό χαρακτήρα. Λόγω πιθανών προβλημάτων μετακίνησης της οικογένειας και έλλειψης χρόνου είτε για την εργασία είτε για την φροντίδα των παιδιών, με την παρέμβαση στο σπίτι ο κοινωνικός λειτουργός διευκολύνει την επαφή της με προγράμματα που μπορούν να οδηγήσουν στην αντιμετώπιση των προβλημάτων. Το γεγονός αυτό διευκολύνει κυρίως κοινωνικά απομονωμένες οικογένειες. Μέσα στα πλαίσια των επισκέψεων, ο κοινωνικός λειτουργός μπορεί να καταγράψει τους τρόπους επικοινωνίας και αλληλεπίδρασης ανάμεσα στα μέλη. Το γεγονός αυτό ενισχύει την δράση σε πολλαπλά επίπεδα εντός του οικογενειακού περιβάλλοντος. Ο κοινωνικός λειτουργός μπορεί να αξιοποιήσει προγράμματα ασφάλειας παιδικής πρόνοιας.

Οι τρεις στρατηγικές του σχολικού κοινωνικού λειτουργού στην επίσκεψη στο σπίτι είναι:

- Η επικέντρωση στην διαδικασία. Η διαδικασία αυτή προϋποθέτει την ανάπτυξη των χαρακτηριστικών της ανταγωνιστικότητας και της προέκτασης της εκπαιδευτικής διαδικασίας στο περιβάλλον του σπιτιού
- Η επικέντρωση στους υπάρχοντες πόρους. Για την θετική αλλαγή χρειάζεται η πρόσβαση στους πόρους του περιβάλλοντος ως αντίβαρο στο προβλήματα. Η

χρήση των τυπικών και άτυπων δικτύων της οικογένειας σε αυτή την διαδικασία είναι σημαντική. Σε αυτή την στρατηγική οφείλει να επιτευχθεί η ενίσχυση των σχέσεων της οικογένειας με το σχολείο.

- Η επικέντρωση στον κίνδυνο. Σε αυτή την στρατηγική στόχος είναι η εξάλειψη των παραγόντων που εμποδίζουν την ομαλή σχολική ζωή του παιδιού μέσα στην οικογένεια και η ανάπτυξη μεθόδων πρόληψης στην οικογένεια.

Τα παιδιά που αντιμετωπίζουν προβλήματα απόδοσης είναι πολύ πιθανό να αντιμετωπίζουν και διάφορες κοινωνικές καταστάσεις που εμποδίζουν την εμπλοκή τους στο σχολείο.

Οι επισκέψεις αυτές διέπονται από τις αρχές της ασφάλειας και της εμπιστοσύνης για την εγκαθίδρυση της επικοινωνίας. Εξυπηρετούν τους εκπαιδευτικούς σκοπούς του σχολείου για την συμμετοχή όλων των μαθητών, ανεξαρτήτως υπόβαθρου, στην εκπαιδευτική διαδικασία.

Οι επισκέψεις στο σπίτι γίνονται σε μαθητές με διαφορετικό υπόβαθρο από τους υπόλοιπους. Οι εκπαιδευτικοί οφείλουν να κατανοήσουν την ιδιαίτερη κουλτούρα και το υπόβαθρο της οικογένειας του μαθητή.

Οι κοινωνικοί λειτουργοί στα σχολεία είναι ο συνδετικός κρίκος ανάμεσα στο σχολείο, το οικογενειακό περιβάλλον των μαθητών και την κοινότητα. Είναι υπεύθυνοι για την οργάνωση και την πραγματοποίηση των επισκέψεων στο σπίτι. Ακούει τις ανάγκες της οικογένειας και τους συνδέει με τους κοινοτικούς πόρους που σχετίζονται με τις ανάγκες τους. Οφείλουν να έχουν εκπαιδευτεί στην διαχείριση των γονέων και την συμβουλευτική σε αυτούς. Η ενδυνάμωση είναι στόχος του και επιδιώκει την χρήση των κοινοτικών πόρων από την οικογένεια. Δεσμεύεται να τους βοηθήσει, εγκαθιδρύοντας μια σχέση με αυτούς. Οι επισκέψεις του πρέπει να είναι οργανωμένες σε τακτά χρονικά διαστήματα που θα έχουν οριστεί από κοινού. Η σχέση τους πρέπει να έχει ως βάση την συνεργασία. Οι επισκέψεις θα διέπονται από τις ανάγκες και τις προτιμήσεις του παιδιού.

Σε γονείς με διαφορετικό περιβάλλον τους ενισχύει προς την εμπλοκή των παιδιών τους στο σχολείο με σεβασμό στην διαφορετικότητα της κουλτούρας του. Παρόλα αυτά η κουλτούρα των γονέων επηρεάζει την εμπλοκή των παιδιών στο σχολείο, καθώς και την μορφή της εμπλοκής αυτής.

Η κηδεμονία των παιδιών μπορεί να ανήκει σε θείους ή παππούδες. Ο κοινωνικός λειτουργός δουλεύει με τις ίδιες μεθόδους και με αυτούς όπως θα έκανε με τους γονείς.

Οι επισκέψεις στο σπίτι βασίζονται στην οικολογική θεωρία της κοινωνικής εργασίας. Η θεωρία αυτή θεωρεί πως το άτομο επηρεάζεται σημαντικά από το περιβάλλον του. Η επίσκεψη στο σπίτι επιδρά την οικογένεια. (Allen & Tracy, 2004, Pope & Vaquez, 2008)

2.4.2. ΔΥΣΚΟΛΙΕΣ ΣΤΗΝ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ

Υπάρχουν κάποιες δυσκολίες στην πραγματοποίηση των επισκέψεων στο σπίτι που εμποδίζουν την δουλειά του κοινωνικού λειτουργού. Οι γονείς λόγω της εργασίας τους ή της φροντίδας μικρότερων αδερφών δεν προλαβαίνουν να μελετήσουν τα υπόλοιπα. Οι γονείς μπορεί να αντιμετωπίσουν εχθρικά την παρέμβαση του κοινωνικού λειτουργού στο σπίτι καθώς όπως ήδη αναφέρθηκε, ο κοινωνικός λειτουργός εισβάλλει στην ιδιωτικότητά τους. Σε γονείς πρόσφυγες ή μετανάστες η διαφορετική κουλτούρα και η γλώσσα προέλευσής τους τους εμποδίζει να κατανοήσουν την αντίστοιχη του σχολείου. Ο κοινωνικός λειτουργός οφείλει να λάβει υπόψη την κουλτούρα τους για να την χρησιμοποιήσει για τους σκοπούς του. (Allen & Tracy, 2004, Pope & Vaquez, 2008)

2.4.3 ΟΙ ΣΥΝΘΗΚΕΣ ΤΩΝ ΕΠΙΣΚΕΨΕΩΝ

Είναι γεγονός πως όλοι οι γονείς θέλουν να ενισχύσουν το παιδί τους στο σχολείο. Το κίνητρο τους αυτό μπορεί να ενισχύσει την δουλειά του κοινωνικού λειτουργού. Έχει αποδειχθεί πως οι γονείς που γνωρίζουν τον τρόπο λειτουργίας του σχολικού συστήματος, έχουν παιδιά με πιθανότητες επιτυχίας στην ζωή τους.

Η πρώτη επίσκεψη θα είναι ήρεμη και θα στοχεύει στην εγκαθίδρυση επικοινωνίας ανάμεσα στο σχολείο και την οικογένεια. Ο κοινωνικός λειτουργός οφείλει να σεβαστεί την ιδιωτικότητα της οικογένειας ενώ παράλληλα θα κάνει ότι μπορεί για να βελτιώσει την κατάσταση του παιδιού. Για την οικογένεια οι κοινωνικοί λειτουργοί είναι οι εκπρόσωποι του σχολείου. Ο κοινωνικός λειτουργός μπορεί να αξιοποιήσει τα άτομα στην οικογένεια που είναι φιλικά προσκείμενοι στην αλλαγή και θέλουν να ενισχύουν την σχολική επίδοση του παιδιού. Οι επισκέψεις στο σπίτι βοηθάνε στον εντοπισμό των μελών αυτών της οικογένειας. Η μελέτη της

γειτονιάς, της οικίας και των διαντιδράσεων των μελών της οικογένειας μεταξύ τους καθώς και με κοντινά τους άτομα μπορεί να παρέχει χρήσιμες πληροφορίες για τον κοινωνικό λειτουργό.

Παρά το γεγονός ότι το σχολείο είναι κομμάτι της κοινότητας, η μελέτη της γειτονίας του παιδιού και διαφορές από γειτονιά σε γειτονιά παρέχει πληροφορίες για θέματα ασφάλειας, κατά πόσο τα παιδιά παίζουν σε αυτές και την πιθανή ύπαρξη δραστηριοτήτων απασχόλησης.

Η παρατήρηση είναι το μέσο που αξιοποιεί στις επισκέψεις στο σπίτι ο κοινωνικός λειτουργός για την συγκέντρωση πληροφοριών. Οι πληροφορίες που εντοπίζονται με την παρατήρηση είναι ο τρόπος με τον οποίο είναι διαμορφωμένος ο χώρος, αν υπάρχουν παιχνίδια, αν υπάρχει ηλεκτρονικός υπολογιστής, ή βιβλία. Η παρατήρηση του παιδιού στο δωμάτιό του μπορεί να δώσει εξηγήσεις για την συμπεριφορά του στο σχολείο.

Όσον αφορά την παρατήρηση στην οικογένεια ο κοινωνικός λειτουργός πρέπει πώς αυτή διασκεδάζει, τι στόχους έχει και το πώς επιλύουν της συγκρούσεις τους.

Ο κοινωνικός λειτουργός μαζί με την οικογένεια οφείλουν να ορίσουν στόχους για την αποτελεσματικότητα της παρέμβασης. Οι στόχοι θα οριστούν με βάση την συμπεριφορά του παιδιού στο σχολείο. (Allen & Tracy, 2004, Pope & Vaquez, 2008)

2.4.4. ΣΥΣΤΑΣΗ ΤΗΣ ΔΙΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΟΜΑΔΑΣ ΕΠΙΣΚΕΨΗΣ

Οι επισκέψεις αφορούν:

- Μετανάστες μαθητές
- Μαθητές που μεταβαίνουν από το δημοτικό στο γυμνάσιο
- Την αξιολόγηση μαθητών στο τέλος της σχολικής χρονιάς, οι οποίοι μαθητές αντιμετώπιζαν δυσκολίες
- Τον σχεδιασμό δράσεων για το μέλλον

Ο κοινωνικός λειτουργός κάνει επισκέψεις με διεπαγγελματική ομάδα. Στην ομάδα αυτή υπάρχουν οι ειδικότητες νοσηλεύτη και εκπαιδευτικού. Ο νοσηλεύτης ενημερώνει και ενημερώνεται για τις σωστές διατροφικές συνήθειες του παιδιού και τις οικογένειας. Ο εκπαιδευτικός μπορεί να βοηθήσει το παιδί με τις εργασίες στο σπίτι. Πολλές φορές μαζί με αυτήν την διεπιστημονική ομάδα μπορεί να έρθουν και

γονείς συμμαθητών του παιδιού στα πλαίσια της εμπιστευτικότητας για να βοηθήσουν. Οι γονείς αυτοί μπορεί να έχουν φιλικές σχέσεις με την οικογένεια του ενδιαφερόμενου παιδιού και να βοηθήσουν την επικοινωνία και την εγκαθίδρυση σχέσης ανάμεσα στον κοινωνικό λειτουργό και τους γονείς. (Allen & Tracy, 2004, Pope & Vaquez, 2008)

2.5. Η ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΟΥ ΟΙΚΟΛΟΓΙΚΟΥ ΜΟΝΤΕΛΟΥ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΣΤΑ ΣΧΟΛΕΙΑ

Η εφαρμογή του οικολογικού μοντέλου της κοινωνικής εργασίας βρίσκει πρόσφορο έδαφος στην εργασία στα σχολεία, λόγω της απαραίτητης συνεργασίας του κοινωνικού λειτουργού με την οικογένεια για την βελτίωση της σχολικής συμπεριφοράς του παιδιού. Το οικολογικό μοντέλο εξετάζει κατά πόσο το περιβάλλον ενός ατόμου το επηρεάζει. Εξετάζει την σχέση συμπλήρωσης και αλληλοκάλυψης μεταξύ τους, δηλαδή το πώς επιδρά το ένα στο άλλο. Εξετάζεται κυρίως η επίδραση του περιβάλλοντος στην ύπαρξη του προβλήματος ενός ατόμου.

Η κοινωνική εργασία στην εφαρμογή της στοχεύει στην αντιμετώπιση των προβλημάτων σε ατομικό και ομαδικό επίπεδο. Η αλλαγή στο οικογενειακό περιβάλλον πραγματοποιείται με την προσαρμογή σε νέες συνθήκες, οι οποίες προέκυψαν από συνθήκες κρίσης. Οι κρίσεις αυτές προέρχονται από την φτώχεια, τις διακρίσεις, την ετικετοποίηση από το κοινωνικό σύνολο και από την κυρίαρχη κουλτούρα της κοινωνίας.

Τα συστήματα που εξετάζει το οικολογικό μοντέλο είναι η οικογένεια και το σχολείο. Τα άτομα με την σειρά τους μπορούν να επηρεάσουν αρνητικά το σύστημα. Συνήθως υπάρχει σύγκρουση ανάμεσα στα μέλη. Η σύγκρουση αυτή οδηγεί στην ύπαρξη αρνητικότητας, σε πιέσεις καθώς και σε δυσκολίες στις σχέσεις των μελών του συστήματος..

Το σύστημα για να διατηρήσει την συνοχή του πρέπει να βρεί νέους τρόπους λειτουργίας. Η προσαρμογή βοηθάει σε αυτό και ως έννοια ενδιαφέρει έντονα την οικολογική θεωρία.

Οι φάσεις του οικολογικού μοντέλου είναι οι εξής:

- Η αρχική φάση. Δίνεται ορισμός του προβλήματος με βάση την φύση του. Γίνεται χρήση των θετικών στοιχείων των ατόμων του συστήματος. Ενισχύεται η αντίληψη και το συναίσθημα του ατόμου, καθώς και η

δυνατότητα του ατόμου να αξιοποιήσει του κοινοτικούς πόρους. Γίνεται εκμάθηση δεξιοτήτων με στόχο την χρήση των πόρων αυτών. Ως εργαλεία του κοινωνικού λειτουργού χρησιμοποιούνται ο οικολογικός χάρτης και το γενόγραμμα. Η διάγνωση του κοινωνικού λειτουργού επικεντρώνεται στο άτομο, την οικογένεια, το περιβάλλον της σχέσεις των μελών, τις πηγές ανατροφοδότησης, και ενίσχυσης, τις κοινωνικές και επικοινωνιακές δεξιότητες. Η διάγνωση βοηθάει στον σχεδιασμό της παρέμβασης. Ο κοινωνικός λειτουργός οφείλει να έχει ευρύτητα γνώσεων για την σύσταση της διάγνωσης. Στην συνέχεια βοηθάει στην αύξηση της αυτοεκτίμησης των μελών την ανάπτυξη δεξιοτήτων επίλυσης προβλημάτων, την εύρεση στοιχείων λειτουργικής επικοινωνίας ανάμεσα στα μέλη και τις οργανώσεις που βασίζεται η οικογένεια.

- Η συνεχιζόμενη φάση. Εδώ γίνεται εμπλοκή του ατόμου και της οικογένειας στην επίλυση των προβλημάτων. Γίνεται δουλειά με υπηρεσίες της κοινότητας για θέματα που αφορούν την ζωή του ατόμου, όπως η επικοινωνία και οι στόχοι. Η πραγματοποίηση των ορισμένων στόχων γίνεται σε επίπεδο ατόμου και περιβάλλοντος. Ο κοινωνικός λειτουργός επιβλέπει τα μέλη μέχρι να επιτευχθεί η αλλαγή της συμπεριφοράς. Οι ρόλοι του κοινωνικού λειτουργού σε αυτήν την φάση είναι οι ρόλοι του ενισχυτή, του μεσολαβητή, του συνήγορου και του σχεδιαστή. Εντοπίζει τα προβλήματα στην οικογένεια και ορίζει τους επιθυμητούς στόχους μαζί τους. Μεσολαβεί ώστε τα μέλη της οικογένειας να έρθουν πιο κοντά μετά από την κρίση που πέρασαν. Ταυτίζεται με τα προβλήματα της ομάδας για την οποία συνηγορεί. Συμβάλλει στην ύπαρξη πρωτοβουλίας και την προστασία των συμφερόντων των μελών. Σχετικά με τα προβλήματα τα εντοπίζει, βρίσκει την έκτασή τους και πώς επηρεάζουν τα μέλη της ομάδας.
- Η τελική φάση έχει σχέση με τον χειρισμό των συναισθημάτων λόγω της λήξης της συνεργασίας του κοινωνικού λειτουργού με το σύστημα. Γίνεται αξιολόγηση της παρέμβασης και σχεδιασμός για το μέλλον για την αποφυγή υποτροπής. Αξιολογούνται επίσης οι υπηρεσίες και τα προγράμματα που αξιοποιήθηκαν από την κοινότητα.

(Δημοπούλου – Λαγωνίκα, 2009)

2.6. ΕΧΕΜΥΘΕΙΑ

Η εχεμύθεια είναι μια σημαντική αρχή της κοινωνικής εργασίας ιδιαίτερα στις επισκέψεις στο σπίτι της οικογένειας . Οφείλει ο κοινωνικός λειτουργός να ενημερώσει για τα όρια της εχεμύθειας τους γονείς. Υπάρχει πιθανότητα λόγω της εισαγωγής στην ιδιωτικότητα του σπιτιού να επηρεαστεί αρνητικά η εμπιστοσύνη της οικογένειας στο κοινωνικό λειτουργό. Έχει σημασία επίσης πόσες και ποιές πληροφορίες κοινοποιούνται στους ενδιαφερόμενους του σχολείου, όπως ο υπεύθυνος για το παιδί εκπαιδευτικός, ή ο ψυχολόγος. Ο εξυπηρετούμενος οφείλει να είναι ενημερωμένος ποιος θα δει τις πληροφορίες και ποιες πληροφορίες θα δει.

(Allen & Tracy, 2004, Pope & Vaquez, 2008)

2.7 ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΣΗ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ

Η κοινοποίηση των πληροφοριών που λαμβάνει ο κοινωνικός λειτουργός οφείλει να έχει την γραπτή συγκατάθεση του εξυπηρετούμενου. Η αρχή της εχεμύθειας παραμερίζεται είτε όταν επιβάλλει ο νόμος είτε όταν υπάρχει γραπτή συγκατάθεση του λήπτη των υπηρεσιών του κοινωνικού λειτουργού. Ο λήπτης πρέπει να ενημερωθεί για της συνέπειες της κοινοποίησης . Ο κοινωνικός λειτουργός οφείλει να είναι γνώστης της νομοθεσίας πριν αποκαλύψει σε κάποιον υπεύθυνο την κοινοποίηση εμπιστευτικών πληροφοριών. Μπορεί να γίνει αγωγή από τον εξυπηρετούμενο στον κοινωνικό λειτουργό κατά την διάρκεια δίκης εφόσον έχει κοινοποιήσει πληροφορίες και παραβιάζεται το δικαίωμα του απόρρητου της προσωπικής ζωής. Επίσης υπάρχουν νομικές συνέπειες, εφόσον ο κοινωνικός λειτουργός δεν εξηγήσει πότε κοινοποιούνται οι πληροφορίες αυτές. Σε περίπτωση κακοποίησης παιδιού ο κοινωνικός λειτουργός είναι υποχρεωμένος να καταθέσει στο δικαστήριο εναντίον του εξυπηρετούμενου του και να τον έχει ενημερώσει από πριν για την υποχρέωσή του αυτή. Η αναφορά σε τρίτους οργανισμούς μπορεί να οδηγήσουν σε άρση του απορρήτου. Όταν ο επαγγελματίας εργάζεται με οικογένεια όπως στην περίπτωση της σχολικής κοινωνικής εργασίας πρέπει να την ενημερώσει μέχρι ποιο σημείο μπορεί να προστατέψει την ιδιωτικότητά της. Επίσης, έχει παραιτηθεί σε κάποιους φορείς η αμέλεια προστασίας των φακέλων λόγω έλλειψης χώρου με πιθανή έκθεση των στοιχείων της οικογένειας σε άτομα που δεν τους αφορά. Ο επαγγελματίας οφείλει να λάβει υπόψη του αυτή την παράμετρο.

(Allen & Tracy, 2004, Pope & Vaquez, 2008)

2.8 ΔΡΑΣΕΙΣ ΜΕ ΠΑΙΔΙΑ ΜΕ ΨΥΧΙΚΕΣ ΚΑΙ ΜΑΘΗΣΙΑΚΕΣ ΔΙΑΤΑΡΑΧΕΣ

Η παρέμβαση του κοινωνικού λειτουργού αφορά περιστατικά υψηλής επικινδυνότητας και έντασης. Τα περιστατικά αυτά είναι παιδιά με ψυχικές διαταραχές, τα οποία αντιμετωπίζουν προβλήματα συμπεριφοράς και συναισθήματος.

Υπάρχουν προγράμματα για την κακοποίηση των παιδιών στην οικογένεια. Οι παρεμβάσεις γίνονται και στην οικογένεια και στο παιδί. Οι προαναφερθείσες αντιδράσεις γίνονται για λογαριασμό του σχολείου του παιδιού. Η διεπιστημονική ομάδα παρέμβασης αποτελείται από ψυχολόγους κοινωνικούς λειτουργούς και παιδοψυχιάτρους, που είτε εργάζονται εντός του σχολικού χώρου, είτε έχουν έρθει από κάποια μονάδα ψυχικής υγείας της κοινότητας.

Εκτός της επέμβασης στην οικογένεια, οι προαναφερθέντες επαγγελματίες παρατηρούν τα παιδιά εντός της τάξης για να δούν την συμπεριφορά τους. Μέσα στα πλαίσια της παρεμβάσεις ενημερώνουν τον υπεύθυνο εκπαιδευτικό για την κατάσταση του παιδιού και τον τρόπο με τον οποίο θα το χειρισθεί. (Raver, 2003)

2.9. ΟΙ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΣΧΟΛΙΚΟΥ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΥ ΛΕΙΤΟΥΡΓΟΥ

Η δουλειά των κοινωνικών λειτουργών στα σχολεία σχετίζεται με ακραίες συμπεριφορές μαθητών, εκπαιδευτικών και ατόμων που εμπλέκονται με την εκπαιδευτική διαδικασία. Ασχολείται με μαθητές που εμφανίζουν διαταραχές στην συμπεριφορά, το συναίσθημα, την μάθηση και την νοητική ικανότητα.

Οι αξιολογήσεις είναι ένα σημαντικό κομμάτι της εργασίας των σχολικών κοινωνικών λειτουργών. Σε αυτές καταγράφονται οι ατομικές δυναμικές του μαθητή και τα πλαίσια κοινωνικής υποστήριξης που αυτός αξιοποιεί. Με βάση αυτές τις πληροφορίες ο κοινωνικός λειτουργός σχεδιάζει την δράση του. Η αξιολόγηση περιλαμβάνει την παρατήρηση του παιδιού μέσα στην τάξη, στο προαύλιο και το σπίτι σε διαφορετικές ώρες την ημέρα και διαφορετικές μέρες την βδομάδα. Ο κοινωνικός λειτουργός μπορεί να συλλέξει τα σχολικά αρχεία του μαθητή, όπως τα διαγωνίσματά του για να δει την πορεία του εντός του σχολικού περιβάλλοντός . Μπορεί να πραγματοποιήσει συνεντεύξεις με τους γονείς για περαιτέρω πληροφορίες. Οι κλίμακες αξιολόγησης μπορούν να βοηθήσουν στην συλλογή πληροφοριών. (Dupper, 2002)

2.10 ΕΜΠΛΟΚΗ ΤΩΝ ΓΟΝΕΩΝ ΣΤΗΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

Η εμπλοκή των γονέων στην διαδικασία του σχολείου έχει θετικά αποτελέσματα στην σχολική συμπεριφορά των παιδιών τους. Οι κοινωνικοί λειτουργοί είναι ο συνδετικός κρίκος ανάμεσα στο σχολείο και το σπίτι. Η διαμεσολάβησή τους αυτή συμβάλλουν στην αντιμετώπιση των προβλημάτων των παιδιών. Η εμπλοκή των γονέων κρίνεται ως λίγη. Η συνεργασία τους με το σχολείο μπορεί να περιλαμβάνει:

- Δράσεις με ακαδημαϊκή κατεύθυνση
- Ο έλεγχος της σχολικής επίδοσης των παιδιών
- Η επικοινωνία

Η ύπαρξη ψυχοκοινωνικής στήριξης των γονέων και των παιδιών στο σχολείο είναι πολύ σημαντική. Ο κοινωνικός λειτουργός μπορεί να εκπαιδεύσει τους γονείς σε δεξιότητες για το πώς να εμπλακούν σε σχολικές διαδικασίες και τα όρια της εμπλοκής τους. Οι έρευνες έχουν αποδείξει την αποτελεσματικότητα της πρακτικής αυτής. Ο κοινωνικός λειτουργός μπορεί να τους εκπαιδεύσει για τον σχεδιασμό παρεμβάσεων στο σχολείο με την χρήση των ανάλογων δεξιοτήτων και την αξιοποίηση των ανάλογων σχολικών και κοινοτικών πόρων. Οι δεξιότητες αυτές διδάσκονται από τον κοινωνικό λειτουργό σε συνεργασία με τον σχολικό ψυχολόγο και τον κλινικό παιδοψυχίατρο.

Τα προγράμματα εκμάθησης δεξιοτήτων σχετίζονται με την ανάπτυξη των θετικών συμπεριφορών, την ανάπτυξη συμπεριφορών πρόκλησης, την χρήση διάφορων μεθόδων για αλλαγή της συμπεριφοράς των παιδιών. Η παρέμβαση στην συμπεριφορά έχει τα εξής στάδια:

- Η εύρεση θετικού αντιμέτρου σε μια αρνητική συμπεριφορά
- Οι οδηγίες για την αλλαγή μιας συμπεριφοράς σε μια πιο θετική
- Οι επεμβάσεις στο περιβάλλον για την ενίσχυση μιας θετικής συμπεριφοράς
- Το σχέδιο εποπτείας και αξιολόγησης της παρέμβασης από τους επιστήμονες ψυχοκοινωνικής αποκατάστασης

Τα στοιχεία των λειτουργικοκεντρικών παρεμβάσεων είναι η παροχή προσοχής σε εκπαιδευτικούς η εποπτεία, η εκμάθηση δεξιοτήτων, η μείωση της διάρκειας των

ασκήσεων, η αξιοποίηση των δραστηριοτήτων που ανήκουν στις προτιμήσεις των μαθητών για την εκμάθηση θετικών συμπεριφορών.

Υπάρχουν τέσσερις τεχνικές καθοδήγησης των γονέων για να ενισχύσουν τα παιδιά τους στην μελέτη:

- Η διευκόλυνση σε τεχνικές αρθρωτικού διαβάσματος μεταξύ παιδιών και γονέων
- Τα προγράμματα στήριξης των γονέων σε ανάπτυξη συγκεκριμένων απαιτούμενων δεξιοτήτων των παιδιών για το σχολείο
- Τα παιχνίδια ανάγνωσης και μαθημάτων
- Οι γονεϊκές επιβραβεύσεις και η εύρεση κινήτρων για μελέτη

Οι δάσκαλοι οφείλουν να συνεργάζονται με τους κοινωνικούς λειτουργούς για την βελτίωση της σχολικής συμπεριφοράς του παιδιού. Από κοινού με τους κοινωνικούς λειτουργούς μπορούν να συνηγορήσουν υπέρ καλοκαιρινών μαθημάτων για μαθητές με χαμηλή επίδοση.

Τα προγράμματα γενικής στήριξης εντός και εκτός σχολικού χώρου βελτιώνουν της γνωστικές ικανότητες του παιδιού. (Kelly & al., 2010)

2.11 ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΗ ΤΟΥ ΑΓΧΟΥΣ ΤΗΣ ΕΞΕΤΑΣΗΣ ΣΤΑ ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΣΧΟΛΕΙΑ

Το άγχος της εξέτασης είναι ο φόβος για την συμμετοχή σε εξετάσεις. Σχετίζεται με τον φόβο για την αποτυχία στις εξετάσεις και με τα αρνητικά αποτελέσματα. Οι αιτίες ύπαρξης του άγχους αυτού είναι η προδιάθεση και η αύξηση του άγχους την στιγμή της εξέτασης και μόνο. Τα μοντέλα ερμηνείας του είναι η γνωστική παρεμβολή και η αντίδραση στην έλλειψη ικανότητας. Το ένα μοντέλο συμπληρώνει το άλλο στην ερμηνεία του φαινομένου, καθώς αναφέρονται στον περιορισμό της γνωστικής ικανότητας.

Οι παράμετροι άγχους κατά την διάρκεια της εξέτασης σε παιδιά Δημοτικού είναι:

- Τα στοιχεία της προσωπικότητας του παιδιού
- Η έλλειψη ησυχία
- Η τάση για συναισθηματικότητα

Η αντιμετώπιση του φαινομένου από τον εκπαιδευτικό, τον ψυχολόγο και τον κοινωνικό λειτουργό απαιτεί την εύρεση κινήτρων και στρατηγικών μάθησης.

Ιδιαίτερη σημασία πρέπει να δοθεί στις περιστάσεις επίτευξης από τις οποίες προέρχεται το άγχος της εξέτασης. Η οικογένεια και οι τεχνικές μάθησης του εκπαιδευτικού μπορεί να συμβάλλουν στην ύπαρξή του. (Παπαντωνίου, 2011)

2.12 .ΔΡΑΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΛΗΨΗ ΤΟΥ ΚΑΠΝΙΣΜΑΤΟΣ

Η έναρξη του καπνίσματος ξεκινάει κατά μέσο όρο στα δώδεκα έτη. Για την αποτροπή του χρειάζονται μέτρα πρόληψης από το Δημοτικό. Οι ηλικίες που τα παιδιά βρίσκονται στο Δημοτικό είναι ιδιαίτερα σημαντικές για την διαμόρφωση απόψεων για τις εθιστικές ουσίες. Η ενημέρωση πάνω στο θέμα γίνεται από το σχολικό και το οικογενειακό περιβάλλον. Οι έρευνες έχουν αποδείξει την αποτελεσματικότητα των παρεμβάσεων αυτών στο Δημοτικό.

Μια τέτοια δράση οφείλει να εντοπίσει γιατί ένα παιδί ξεκινάει το κάπνισμα. Οι λόγοι είναι η διαχείριση των προστριβών, η πίεση των συνομήλικων και η διαφήμιση. Αυτοί οι δυο λόγοι ισχύουν για τους εφήβους.

Ένα πρόγραμμα για το κάπνισμα από τον σχολικό κοινωνικό λειτουργό τον εκπαιδευτικό και τους λοιπούς επαγγελματίες ενημερώνει τα παιδιά για τα εξής:

- Την βλάβη που προκαλεί το κάπνισμα στον οργανισμό
- Την εξάρτηση των ατόμων που καπνίζουν
- Την ενημέρωση για τις βλαβερές ουσίες που έχει το τσιγάρο
- Την ενημέρωση πάνω στην δύναμη της διαφήμισης
- Την κινητοποίηση του μαθητή σε περίπτωση που έρθει σε επαφή με το τσιγάρο

Η ενημέρωση μπορεί να γίνει μέσα από ομάδες ή κατά την διάρκεια του μαθήματος. Τα εργαλεία που μπορούν να χρησιμοποιηθούν είναι σκίτσα, διαφημίσεις και βιωματικές ασκήσεις.

Για την εκπόνηση των ομάδων οφείλει να υπάρχει σεβασμός στην προσωπικότητα του ατόμου, δημοκρατικές αξίες, χρήση εκπαιδευτικών μεθόδων και συμμετοχή όλων των μαθητών. (Αλεξάκη – Αναστασοπούλου, 2016)

2.13. ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΤΗΣ ΣΥΝΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΗΣ ΝΟΗΜΟΣΥΝΗΣ

Η συναισθηματική νοημοσύνη αφορά τον εντοπισμό και την κατανόηση των προσωπικών συναισθημάτων των ατόμων. Η καλή συναισθηματική νοημοσύνη

βοηθάει στην καλή επίδοση στα μαθήματα και την ακαδημαϊκή επιτυχία. Το γεγονός αυτό ισχύει καθώς η συναισθηματική νοημοσύνη σχετίζεται με την ανάπτυξη γνωστικών δεξιοτήτων.

Η συναισθηματική νοημοσύνη είναι η ικανότητα του ατόμου να αναγνωρίζει τα δικά του συναισθήματα, καθώς και των άλλων. Η ικανότητα αυτή του δίνει την δυνατότητα να ελέγχει την σκέψη και την συμπεριφορά του. Η ενσυναίσθηση και οι κοινωνικές δεξιότητες πηγάζουν από την καλή συναισθηματική νοημοσύνη. Οι δεξιότητες αυτές διδάσκονται στο σχολείο, το οποίο οφείλει να διασφαλίσει την ψυχική υγεία των μαθητών του.

Η χαμηλή συναισθηματική νοημοσύνη σχετίζεται με την έλλειψη αυτοελέγχου και την παραβατική συμπεριφορά. Η εκπόνηση προγραμμάτων συναισθηματικής νοημοσύνης από τον ψυχολόγο, τον κοινωνικό λειτουργό και τον εκπαιδευτικό συμβάλλουν στην υψηλή ακαδημαϊκή επίδοση και στην βελτίωση των σχέσεων των μαθητών μεταξύ τους. Μέσω των προγραμμάτων αυτών μειώνονται οι παρεκκλίνουσες συμπεριφορές, αναπτύσσεται η κριτική σκέψη και υπάρχει προδιάθεση για καλή επαγγελματική σταδιοδρομία.

Στα Δημοτικά σχολεία μπορούν να γίνουν κατά την ώρα της ευέλικτης ζώνης. Οι θεματικές που θα αναλύονται μπορούν να έχουν σχέση με την υγεία, τις κοινωνικές δεξιότητες και την διαχείριση θυμού. Οι επαγγελματίες πριν την εμπλοκή τους σε αυτά τα προγράμματα οφείλουν να έχουν επαγγελματική κατάρτιση πάνω στο αντικείμενο. Τα προγράμματα αυτά θα αξιοποιούν βιωματικές ασκήσεις. Θα γίνεται μέσα στα πλαίσια ομαδικών δραστηριοτήτων. Στόχος είναι η βελτίωση της επικοινωνίας στους μαθητές, η απόκτηση δεξιοτήτων πάνω στην αντιμετώπιση συγκρούσεων, η βελτίωση των σχολικών επιδόσεων και η ωρίμανση. (Δημητριάδου & al., 2015)

2.14. ΔΙΑΚΡΙΣΕΙΣ ΣΕ ΜΑΘΗΤΕΣ ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΗΣ ΕΘΝΙΚΟΤΗΤΑΣ ΚΑΙ ΚΟΥΛΤΟΥΡΑΣ ΣΤΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ

Στα ελληνικά δημοτικά σχολεία υπάρχει αποκλεισμός των αθίγγανων μαθητών, ο οποίος σχολικός αποκλεισμός εκφράζει τον γενικότερο κοινωνικό αποκλεισμό της συγκεκριμένης πληθυσμιακής ομάδας από την ελληνική κοινωνία. Η σχολική τους ένταξη θα συμβάλει στην αποδοχή τους από τον γενικό πληθυσμό. Το γεγονός αυτό

μπορεί να βρεί αντίθετους τους διευθυντές των σχολείων λόγω της αρνητικής στάσης που μπορεί να έχουν αυτοί για κοινωνικά αποκλεισμένες ομάδες. Γενικότερα το εκπαιδευτικό προσωπικό αμφισβητεί την μάθηση των παιδιών αυτών στα σχολεία. Οι απουσίες των μαθητών αυτών οδηγούν στην περιθωριοποίηση τους στην τάξη. Οι διευθυντές, οι εκπαιδευτικοί και οι σχολικοί σύμβουλοι δεν ενδιαφέρονται να οργανώσουν για αυτούς ώρες ενισχυτικής διδασκαλίας.

Οι εκπαιδευτικοί δεν έχουν κίνητρο να τους διδάξουν ούτε γνώσεις διαπολιτισμικής εκπαίδευσης για να τους εντάξουν με σεβασμό στην κουλτούρα τους. Το γεγονός αυτό εμποδίζει τα εν λόγω παιδιά να συνεχίσουν το σχολείο και στο τέλος το εγκαταλείπουν. Εντός της τάξης γίνεται διάκριση ανάμεσα στα τσιγγανόπουλα και τα παιδιά του γενικού πληθυσμού με άτυπη διάκριση του που θα κάτσει το καθένα. Τα παιδιά αυτά δεν έχουν ευκαιρίες συμμετοχής στο μάθημα και πολύ συχνά δέχονται τον χλευασμό από τους εκπαιδευτικούς, ο οποίος προέρχεται από την προκατάληψη τους. Η διάκριση των παιδιών γίνεται ακόμα και στην γλώσσα όταν λένε για παράδειγμα ‘‘4 παιδιά και 3 τσιγγάνοι’’. Ενώ θα μπορούσε να χρησιμοποιηθεί η ώρα ευέλικτης ζώνης για την συζήτηση θεμάτων πολυπολιτισμικότητας και ένταξης, αυτή χρησιμοποιείται για την συμπλήρωση της ύλης των άλλων μαθημάτων.

Ενώ είναι τακτική του σχολείου να εξετάζει της απουσίες ενός παιδιού για να εντοπίσει αν συνέβη κάτι επικίνδυνο, στα τσιγγανόπαιδα αυτή η διαδικασία δεν γίνεται. Αντιθέτως, θεωρείται ως κάτι φυσιολογικό η απουσία τους από τους εκπαιδευτικούς.

Οι πληθυσμοί των αθίγγανων έχουν έλλειψη στέγης. Γενικότερα οι κοινωνικά αποκλεισμένοι πληθυσμοί αντιμετωπίζουν οικονομικά προβλήματα τα όποια επηρεάζουν και το παιδί. Η διαφορετικότητα στην νοοτροπία και η μη γνώση της γλώσσας εμποδίζει την ένταξη στην εκπαιδευτική διαδικασία. Στα σχολεία δεν μαθαίνουν την μητρική τους γλώσσα ούτε στοιχεία για τον πολιτισμό τους. Πολλά από αυτά τα παιδιά μπαίνουν σε διαφορετική ηλικία σε μια τάξη από την πλειοψηφία των μαθητών που βρίσκονται σε αυτή. Σε παιδιά μεταναστών λόγω των προαναφερθέντων λόγων υπάρχει δυσκολία στο να επενδύσουν στο καινούριο περιβάλλον στο οποίο βρίσκονται. Δυσκολεύονται επίσης και για την συγκέντρωση των δικαιολογητικών για την συμμετοχή τους στο σχολείο. Σε άτομα που δεν βρίσκονται με νόμιμα χαρτιά στην χώρα δεν υπάρχει εγγραφή των παιδιών τους στα σχολεία μην τυχόν και τους εντοπίσει η αστυνομία και απελαθούν από την χώρα. Η

γραφειοκρατία επίσης τους αποτρέπει. Σε όλα αυτά τα προβλήματα μπορεί να τους βοηθήσει με τις παρεμβάσεις τους ο σχολικός κοινωνικός λειτουργός.

Το αναλυτικό πρόγραμμα σπουδών δεν προσαρμόζεται στις ανάγκες τους. Για τα παιδιά που έχουν έρθει από άλλες χώρες δεν υπάρχει αξιοποίηση των ήδη υπαρχουσών γνώσεων που έχουν αποκτήσει. Ο κίνδυνος να εγκαταλείψουν το σχολείο μπορεί να είναι προπομπός της δυσκολίας τους για εύρεση εργασίας στο μέλλον. Οι πληθυσμοί που δεν μιλάνε ελληνικά δεν μπορούν να συμμετέχουν στην εκπαιδευτική διαδικασία. Αντιμετωπίζουν τον ρατσισμό και την περιθωριοποίηση.

Οι σχολικοί κοινωνικοί λειτουργοί μπορούν να αναλάβουν την ευαισθητοποίηση της κοινότητας για την ένταξη μέσα από δράσεις. Οι εκπαιδευτικοί οφείλουν να καταρτιστούν στην διαπολιτισμική εκπαίδευση. Πρέπει να γίνουν έρευνες των κοινωνικών λειτουργιών για την προκατάληψη σε αθίγγανους από γονείς, εκπαιδευτικούς και την κοινότητα. Τα στερεότυπα και ο ρατσισμός για τους αθίγγανους στα παιδιά προέρχονται από τις απόψεις της οικογένειας και τα πρότυπα που προβάλλουν τα ΜΜΕ για τους αθίγγανους.

Μπορεί να γίνει η ένταξη τους σε σχολεία με την ενισχυτική διδασκαλία. Τα κέντρα δημιουργικής απασχόλησης μπορούν να συμβάλλουν στην κοινωνική τους ενσωμάτωση. Τα προγράμματα ένταξής τους μπορούν περιλαμβάνουν τραγούδια, ποιήματα, ζωγραφιές, παραμύθια, διαλόγους εντός ομάδας, παιχνίδια ρόλων για την αύξηση της ενσυναίσθησης, θεατρικές παραστάσεις με αντιρατσιστικό περιεχόμενο. (Κοτσακιάζη, 2011)

ΜΕΡΟΣ Β :ΕΡΕΥΝΗΤΙΚΟ ΜΕΡΟΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3 – ΜΕΘΟΔΟΛΟΓΙΑ ΕΡΕΥΝΑΣ

3.1 ΒΑΣΙΚΟΣ ΣΤΟΧΟΣ ΕΡΕΥΝΑΣ

Ο πρωταρχικός στόχος που τέθηκε στην παρούσα έρευνα ήταν η εκμείευση των απόψεων που είχαν οι Κοινωνικοί λειτουργοί και οι Εκπαιδευτικοί σχετικά με τις δυσκολίες, και τους τρόπους αντιμετώπισης που καλέστηκαν να χρησιμοποιήσουν όσον αφορά τα προβλήματα συμπεριφοράς των παιδιών, ενώ την ίδια στιγμή η έρευνα στόχευε και στη εκμείευση των απόψεων τόσο των Κοινωνικών λειτουργών όσο και των Εκπαιδευτικών σχετικά με το κατά πόσο θα μπορούσαν να συνεργαστούν προκειμένου να ανταπεξέλθουν σε ένα συνεργατικό περιβάλλον, για τον σκοπό αυτόν.

3.2 ΕΙΔΟΣ ΕΡΕΥΝΑΣ

Η παρούσα έρευνα είναι ποσοτική, το είδος της έρευνας προέκυψε από τις μεταβλητές οι οποίες είναι ποσοτικές.

3.3 ΕΡΕΥΝΗΤΙΚΑ ΕΡΩΤΗΜΑΤΑ

Τα ερευνητικά ερωτήματα της παρούσας έρευνας έχουν ως εξής:

- Ποια είναι τα χαρακτηριστικά των προβλημάτων συμπεριφοράς των παιδιών;
- Επηρεάζουν οι εκπαιδευτικοί, οι κοινωνικοί λειτουργοί και το οικογενειακό περιβάλλον τη συμπεριφορά των παιδιών;
- Κατά πόσο είναι σημαντική η συνεργασία των κοινωνικών λειτουργών και των εκπαιδευτικών στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση;

3.4 ΠΛΗΘΥΣΜΟΣ ΚΑΙ ΔΕΙΓΜΑ

Ο πληθυσμός της έρευνάς μας απαρτιζόταν από Κοινωνικούς Λειτουργούς και Εκπαιδευτικούς που είχαν αντιμετωπίσει περιστατικά παιδιών με προβλήματα συμπεριφοράς στη πρωτοβάθμια εκπαίδευση. Το μέγεθος του δείγματος της παρούσας έρευνας είναι 92 άτομα εκ των οποίων οι 46 είναι Κοινωνικοί Λειτουργοί και οι υπόλοιποι 46 Εκπαιδευτικοί. Η μέθοδος δειγματοληψίας της οποίας έγινε η χρήση για την επιλογή των ατόμων του δείγματος σε αυτή την έρευνα ήταν μέσω του διαδικτύου χρησιμοποιώντας ηλεκτρονικό ερωτηματολόγιο και απευθυνόταν σε Κοινωνικούς λειτουργούς και Εκπαιδευτικούς που έχουν αντιμετωπίσει παιδιά με προβλήματα συμπεριφοράς. Το ερωτηματολόγιο που χρησιμοποιήθηκε δημιουργήθηκε μέσω της πρόσθετης εφαρμογής της Google, του Google Docs. Στη συνέχεια το ηλεκτρονικό ερωτηματολόγιο αναρτήθηκε σε ιστότοπους κοινωνικής δικτύωσης για τη λήψη απαντήσεων.

3.5 ΕΠΙΛΟΓΗ ΕΡΓΑΛΕΙΩΝ ΕΡΕΥΝΑΣ

Το παρόν ερωτηματολόγιο απαρτιζόταν από ερωτήσεις ονοματικές (nominal), οι συγκεκριμένες ερωτήσεις έχουν διττές απαντήσεις, διαστήματος (scale) πενταβάθμιας κλίμακας και κλειστού τύπου. Το ερωτηματολόγιο που χρησιμοποιήθηκε παρατίθεται μετά τα συμπεράσματα της έρευνας.

3.6 ΤΟΠΟΣ ΚΑΙ ΧΡΟΝΟΣ ΕΡΕΥΝΑΣ

Η διεξαγωγή της έρευνας διήρκεσε από τις αρχές Δεκεμβρίου του 2016 έως τα τέλη Ιανουαρίου του 2017, και πραγματοποιήθηκε μέσω της συμπλήρωσης ερωτηματολογίων που αναρτήθηκαν σε Ιστότοπους κοινωνικής δικτύωσης και ιστότοπους δικτύωσης (blogs) Κοινωνικών Λειτουργών και Εκπαιδευτικών όπως είναι κλειστές ομάδες με την ονομασία:

- Κοινωνικοί λειτουργοί στα Σχολεία
- ΠΕ Κοινωνικοί λειτουργοί
- Κοινωνικοί λειτουργοί-Κοινωνικοί Εργασία
- Κοινωνικοί Λειτουργοί και πάσης Ελλάδας

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4

ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗ ΑΝΑΛΥΣΗ ΚΑΙ ΚΩΔΙΚΟΠΟΙΗΣΗ

Για την πραγματοποίηση της στατιστικής ανάλυσης της ακόλουθης έρευνας έγινε χρήση του προγράμματος SPSS. Αφότου κωδικοποιήθηκαν κατάλληλα τα δεδομένα που λήφθηκαν από το αρχείο Microsoft Excel το οποίο λήφθηκε από την εφαρμογή Google Docs μεταφέρθηκαν στο πρόγραμμα SPSS και μέσω των καταλλήλων εντολών υλοποιήθηκε η μετέπειτα ανάλυση και παρουσίαση των αποτελεσμάτων τους μέσω διαγραμμάτων και πινάκων.

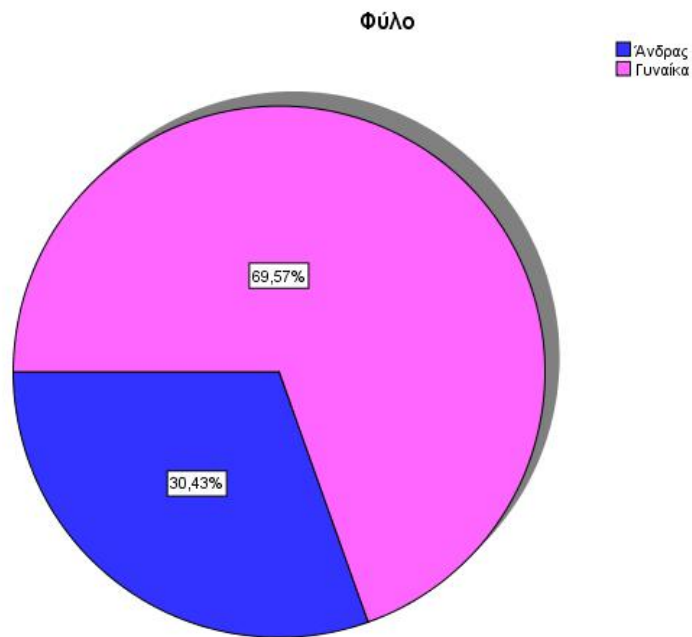
1. Φύλο

Αφότου παρατηρηθεί ο Πίνακας 1 και οι δύο μορφές απεικόνισης των αποτελεσμάτων της ερώτησης που διερευνά το Φύλο των ερωτηθέντων παρατηρείται πως 28 από τα 92 άτομα ήταν Άνδρες και έχουν το 30,4% του δείγματος ενώ οι υπόλοιπες 64 ήταν Γυναίκες έχοντας το 69,6% του δείγματος.

Φύλο

		Frequency	Percent	CumulativePercent
Valid	Άνδρας	28	30,4	30,4
	Γυναίκα	64	69,6	100,0
	Total	92	100,0	

Πίνακας αποτελεσμάτων της ερώτησης 1 : Οι απαντήσεις των ερωτηθέντων στο ερώτημα που διερευνά το Φύλο τους παρουσιάζονται εδώ ανάλογα με τη συχνότητα τους και το εκάστοτε ποσοστό % που διαθέτουν.

Απεικόνιση των απαντήσεων της ερώτησης 1 : Οι απαντήσεις των ερωτηθέντων στο ερώτημα που διερευνά το Φύλο τους παρουσιάζονται εδώ ανάλογα με το εκάστοτε ποσοστό % που διαθέτουν υπό τη μορφή γραφήματος πίτας (pie chart).

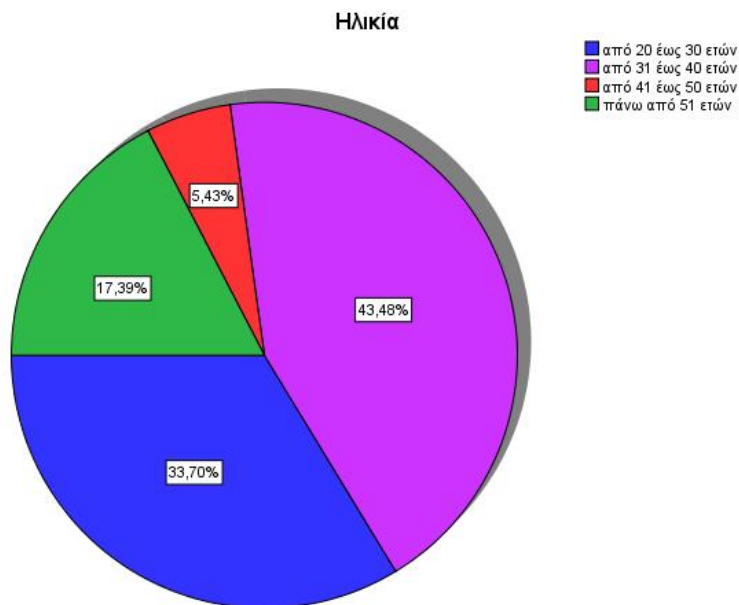
2. Ηλικία

Αφότου παρατηρηθεί ο Πίνακας 2 και οι δύο μορφές απεικόνισης των αποτελεσμάτων της ερώτησης που διερευνά την Ηλικία των ερωτηθέντων παρατηρείται πως 31 από τα 92 άτομα που απάντησαν ήταν από 20 έως 30 ετών και διαθέτουν το 33,7% του δείγματος, 40 από τα 92 άτομα ήταν από 31 έως 40 ετών και έχουν το 43,5% του δείγματος, επίσης 5 άτομα που απάντησαν ήταν από 41 έως 50 ετών έχοντας το 5,4% του δείγματος, ενώ οι υπόλοιποι 16 ερωτηθέντες ήταν 51 ετών και άνω έχοντας το 17,4% του δείγματος.

Ηλικία

	Frequency	Percent	CumulativePercent
Valid από 20 έως 30 ετών	31	33,7	33,7
από 31 έως 40 ετών	40	43,5	77,2
από 41 έως 50 ετών	5	5,4	82,6
πάνω από 51 ετών	16	17,4	100,0
Total	92	100,0	

Πίνακας αποτελεσμάτων της ερώτησης 2 : Οι απαντήσεις των ερωτηθέντων στο ερώτημα που διερευνά την Ηλικία τους παρουσιάζονται εδώ ανάλογα με τη συχνότητα τους και το εκάστοτε ποσοστό % που διαθέτουν.

Απεικόνιση των απαντήσεων της ερώτησης 2 : Οι απαντήσεις των ερωτηθέντων στο ερώτημα που διερευνά την Ηλικία τους παρουσιάζονται εδώ ανάλογα με το εκάστοτε ποσοστό % που διαθέτουν υπό τη μορφή γραφήματος πίτας (pie chart).

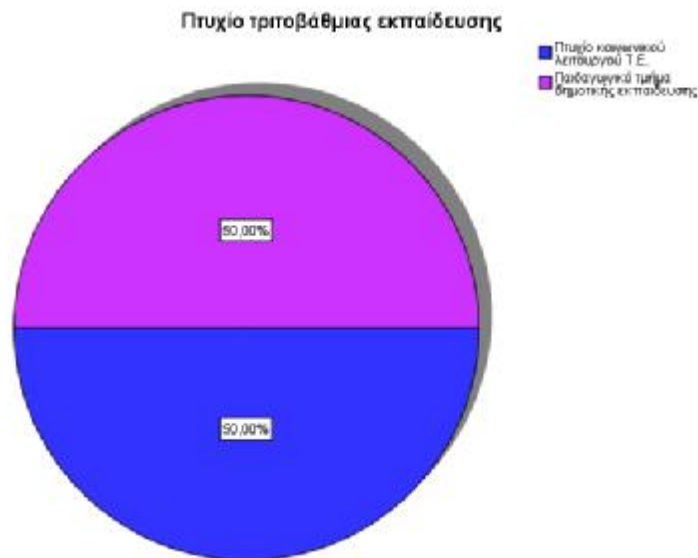
3. Πτυχίο τριτοβάθμιας εκπαίδευσης

Αφότου παρατηρηθεί ο Πίνακας 3 και οι δύο μορφές απεικόνισης των αποτελεσμάτων της ερώτησης που διερευνά το τι Πτυχίο τριτοβάθμιας εκπαίδευσης διέθεταν οι ερωτηθέντες, παρατηρείται πως το δείγμα των 92 ερωτηθέντων χωρίζεται σε 2 ίσες ομάδες των 46 ατόμων εκ των η μια ομάδα απαρτιζόταν από απόφοιτους Κοινωνικούς Λειτουργούς Τ.Ε και η άλλη ομάδα απαρτιζόταν από απόφοιτους του τμήματος Παιδαγωγικής δημοτικής εκπαίδευσης

Πτυχίο τριτοβάθμιας εκπαίδευσης

			Frequency	Percent	CumulativePercent
Valid	Πτυχίο κοινωνικού λειτουργού Τ.Ε.	κοινωνικού	46	50,0	50,0
	Παιδαγωγικό δημοτικής εκπαίδευσης	τμήμα	46	50,0	100,0
	Total		92	100,0	

Πίνακας αποτελεσμάτων της ερώτησης 3 : Οι απαντήσεις στο ερώτημα που διερευνά το τι Πτυχίο τριτοβάθμιας εκπαίδευσης διέθεταν οι ερωτηθέντες παρουσιάζονται εδώ ανάλογα με τη συχνότητα τους και το εκάστοτε ποσοστό % που διαθέτουν.

Απεικόνιση των απαντήσεων της ερώτησης 3 : Οι απαντήσεις στο ερώτημα που διερευνά το τι Πτυχίο τριτοβάθμιας εκπαίδευσης διέθεταν οι ερωτηθέντες παρουσιάζονται εδώ ανάλογα με το εκάστοτε ποσοστό % που διαθέτουν υπό τη μορφή γραφήματος πίτας (pie chart).

4. Χρόνια ενασχόλησης με τον τομέα της πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης

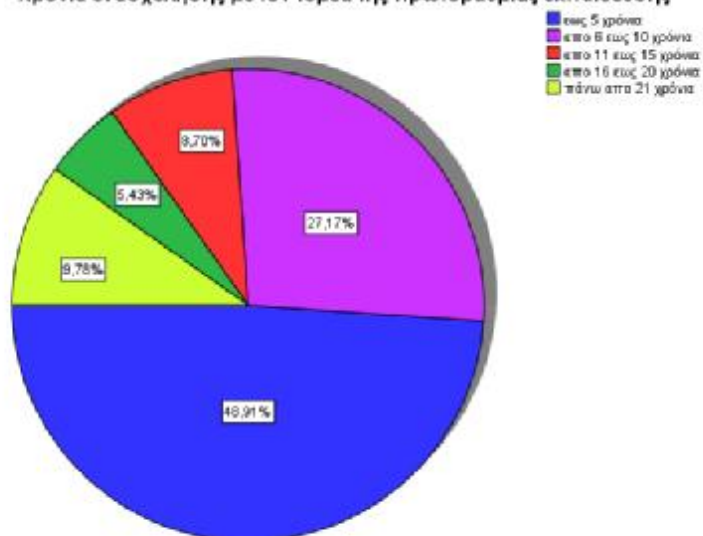
Αφότου παρατηρηθεί ο Πίνακας 4 και οι δύο μορφές απεικόνισης των αποτελεσμάτων της ερώτησης που διερευνά τα χρόνια ενασχόλησης με τον τομέα της πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης των ερωτηθέντων, παρατηρείται πως τα 45 από τα 92 άτομα απάντησαν πως ενασχολούνται με τον τομέα της πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης έως 5 χρόνια και διαθέτουν το 48,9% του δείγματος, 25 από τα 92 άτομα απάντησαν πως ενασχολούνται με τον προαναφερθέντα τομέα από 6 έως 10 χρόνια και διαθέτουν το 27,2% του δείγματος, επίσης 8 άτομα απάντησαν πως ενασχολούνται με τον τομέα της πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης από 11 έως 15 χρόνια και διαθέτουν το 8,7% του δείγματος, 5 άτομα απάντησαν πως ενασχολούνται με τον συγκεκριμένο τομέα από 16 έως 20 χρόνια και διαθέτουν το 5,4% του δείγματος ενώ οι υπόλοιποι 9 ερωτηθέντες απάντησαν πως ενασχολούνται με τον τομέα της πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης για πάνω από 21 χρόνια και διαθέτουν το 9,8% του δείγματος.

Χρόνια ενασχόλησης με τον τομέα της πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης

	Frequency	Percent	CumulativePercent
Valid έως 5 χρόνια	45	48,9	48,9
από 6 έως 10 χρόνια	25	27,2	76,1
από 11 έως 15 χρόνια	8	8,7	84,8
από 16 έως 20 χρόνια	5	5,4	90,2
πάνω από 21 χρόνια	9	9,8	100,0
Total	92	100,0	

Πίνακας αποτελεσμάτων της ερώτησης 4 : Οι απαντήσεις στο ερώτημα που διερευνά τα χρόνια ενασχόλησης με τον τομέα της πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης των ερωτηθέντων παρουσιάζονται εδώ ανάλογα με τη συχνότητα τους και το εκάστοτε ποσοστό % που διαθέτουν.

Χρόνια ενασχόλησης με τον τομέα της πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης

Απεικόνιση των απαντήσεων της ερώτησης 4 : Οι απαντήσεις στο ερώτημα που διερευνά τα χρόνια ενασχόλησης με τον τομέα της πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης των ερωτηθέντων παρουσιάζονται εδώ ανάλογα με το εκάστοτε ποσοστό % που διαθέτουν υπό τη μορφή γραφήματος πίτας (pie chart).

5. Ποιος ήταν ο συνήθης τρόπος εκδήλωσης των προβλημάτων συμπεριφοράς

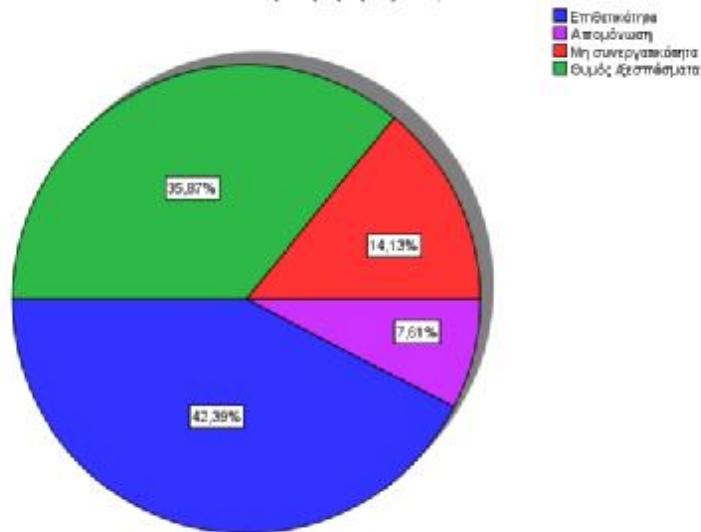
Αφότου παρατηρηθεί ο Πίνακας 10 και οι δύο μορφές απεικόνισης των αποτελεσμάτων της ερώτησης που διερευνά την άποψη των ερωτηθέντων για το ποιος είναι ο πιο συνήθης τρόπος με τον οποίο ένα παιδί εκφράζει τα προβλήματα συμπεριφοράς του, παρατηρείται εδώ πως 39 άτομα σε ποσοστό 42,4% απάντησαν πως ο πιο συνήθης τρόπος έκφρασης των προβλημάτων συμπεριφοράς από ένα παιδί είναι η επιθετικότητα, 7 άτομα σε ποσοστό 7,6% απάντησαν πως η απομόνωση είναι κατά τη γνώμη τους ο πιο συνήθης τρόπος έκφρασης των προβλημάτων, 13 άτομα σε ποσοστό 14,1% απάντησαν πως η έλλειψη συνεργατικότητας κατά αυτούς είναι ο πιο συνήθης τρόπος έκφρασης των προβλημάτων από τα παιδιά και τέλος οι υπόλοιποι 33 ερωτηθέντες σε ποσοστό 35,9% απάντησαν πως θεωρούν ότι τα ξεσπάσματα και ο θυμός είναι οι συνηθέστεροι τρόποι με τους οποίους ένα παιδί εκφράζει τα προβλήματα συμπεριφοράς του.

Ποιος είναι ο συνήθης τρόπος με τον οποίο εκφράζει το παιδί τα προβλήματα συμπεριφοράς του;

	Frequency	Percent	CumulativePercent
Valid Επιθετικότητα	39	42,4	42,4
Απομόνωση	7	7,6	50,0
Μη συνεργατικότητα	13	14,1	64,1
Θυμός /ξεσπάσματα	33	35,9	100,0
Total	92	100,0	

Πίνακας αποτελεσμάτων της ερώτησης 10 : Οι απαντήσεις στο ερώτημα που διερευνά την άποψη των ερωτηθέντων για το ποιος είναι ο πιο συνήθης τρόπος με τον οποίο ένα παιδί εκφράζει τα προβλήματα συμπεριφοράς του παρουσιάζονται εδώ ανάλογα με τη συχνότητα τους και το εκάστοτε ποσοστό % που διαθέτουν.

Ποιος είναι ο συνήθης τρόπος με τον οποίο εκφράζει το παιδί τα προβλήματα συμπεριφοράς του;

Απεικόνιση των απαντήσεων της ερώτησης 10 : Οι απαντήσεις στο ερώτημα που διερευνά την άποψη των ερωτηθέντων για το ποιος είναι ο πιο συνήθης τρόπος με τον οποίο ένα παιδί εκφράζει τα προβλήματα συμπεριφοράς του παρουσιάζονται εδώ ανάλογα με το εκάστοτε ποσοστό % που διαθέτουν υπό τη μορφή γραφήματος πίτας (pie chart).

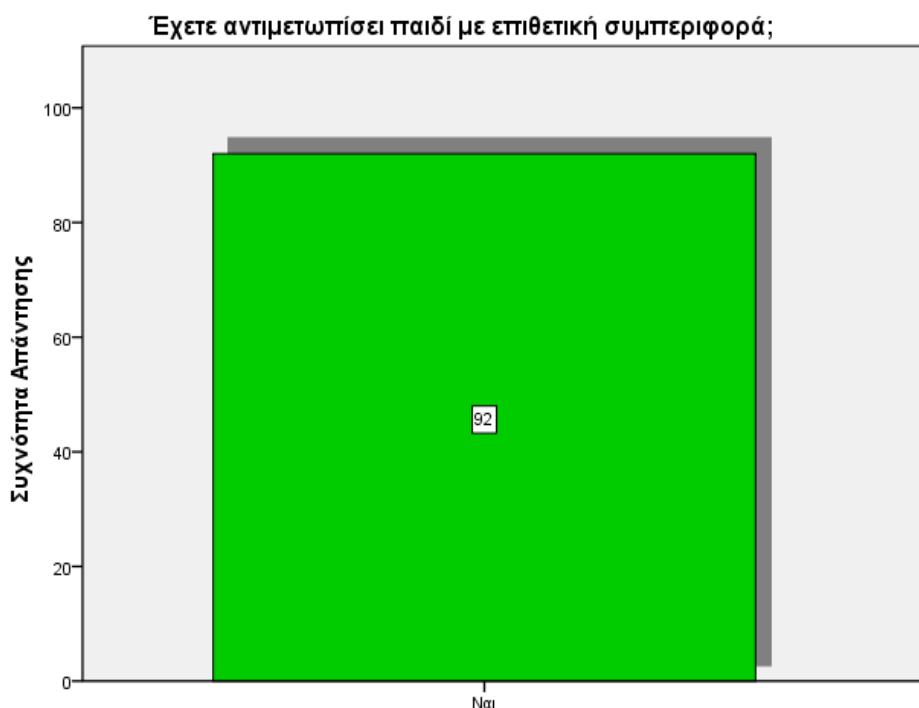
6. Έχετε αντιμετωπίσει παιδί με επιθετική συμπεριφορά;

Αφότου παρατηρηθεί ο Πίνακας 6 και οι δύο μορφές απεικόνισης των αποτελεσμάτων της ερώτησης που διερευνά το εάν οι ερωτηθέντες έχουν αντιμετωπίσει παιδί με επιθετική συμπεριφορά, παρατηρείται εδώ πως και οι 92 ερωτηθέντες απάντησαν πως έχουν αντιμετωπίσει κάποια επιθετική συμπεριφορά σε παιδί.

Έχετε αντιμετωπίσει παιδί με επιθετική συμπεριφορά;

	Frequency	Percent	CumulativePercent
Valid Ναι	92	100,0	100,0

Πίνακας αποτελεσμάτων της ερώτησης 6 : Οι απαντήσεις στο ερώτημα που διερευνά το εάν οι ερωτηθέντες έχουν αντιμετωπίσει παιδί με επιθετική συμπεριφορά παρουσιάζονται εδώ ανάλογα με τη συχνότητα τους και το εκάστοτε ποσοστό % που διαθέτουν.

Απεικόνιση των απαντήσεων της ερώτησης 6 : Οι απαντήσεις στο ερώτημα που διερευνά το εάν οι ερωτηθέντες έχουν αντιμετωπίσει παιδί με επιθετική συμπεριφορά παρουσιάζονται εδώ ανάλογα με την εκάστοτε συχνότητα που διαθέτουν υπό τη μορφή γραφήματος Ράβδων (bar chart).

7. Η επιθετικότητα σχετίζεται με την ψυχική υγεία του παιδιού.

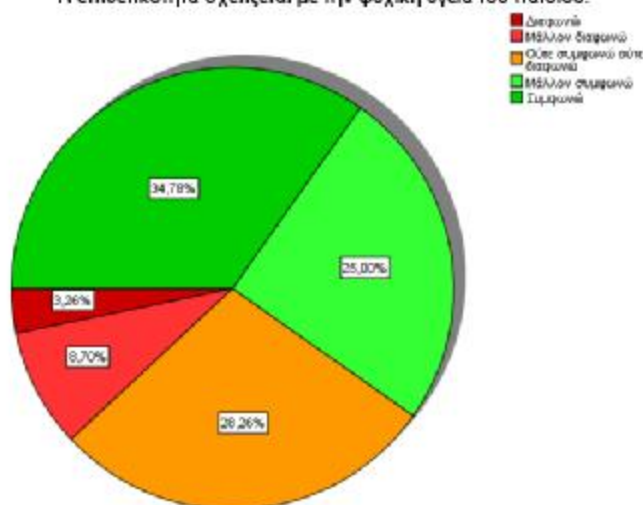
Αφότου παρατηρηθεί ο Πίνακας 7 και οι δύο μορφές απεικόνισης των αποτελεσμάτων της ερώτησης που διερευνά το κατά πόσο συμφωνούν ή διαφωνούν οι ερωτηθέντες με το ότι η επιθετικότητα σχετίζεται με την ψυχική υγεία του παιδιού, παρατηρείται εδώ πως 3 άτομα σε ποσοστό 3,3% απάντησαν πως Διαφωνούν με το συγκεκριμένο ερώτημα, ενώ 8 άτομα σε ποσοστό 8,7% επί του συνόλου απάντησαν πως Μάλλον Διαφωνούν. Την ίδια στιγμή ένα ποσοστό της τάξης του 28,3% και σε αριθμό 26 ερωτηθέντες έχοντας ουδέτερη στάση απάντησαν πως ούτε Συμφωνούν αλλά και πως ούτε Διαφωνούν με το ότι η επιθετικότητα σχετίζεται με την ψυχική υγεία ενός παιδιού, ενώ 23 άτομα σε ποσοστό 25% απάντησαν πως Μάλλον Συμφωνούν με το προαναφερθέν ερώτημα, τέλος οι 32 από τους 92 ερωτηθέντες απάντησαν πως συμφωνούν με το ότι η επιθετικότητα έχει σχέση με την ψυχική υγεία του παιδιού.

Η επιθετικότητα σχετίζεται με την ψυχική υγεία του παιδιού.

	Frequency	Percent	CumulativePercent
Valid Διαφωνώ	3	3,3	3,3
Μάλλον διαφωνώ	8	8,7	12,0
Ούτε συμφωνώ ούτε διαφωνώ	26	28,3	40,2
Μάλλον συμφωνώ	23	25,0	65,2
Συμφωνώ	32	34,8	100,0
Total	92	100,0	

Πίνακας αποτελεσμάτων της ερώτησης 7 : Οι απαντήσεις στο ερώτημα που διερευνά το κατά πόσο συμφωνούν ή διαφωνούν οι ερωτηθέντες με το ότι η επιθετικότητα σχετίζεται με την ψυχική υγεία του παιδιού παρουσιάζονται εδώ ανάλογα με τη συχνότητα τους και το εκάστοτε ποσοστό % που διαθέτουν.

Η επιθετικότητα σχετίζεται με την ψυχική υγεία του παιδιού.

Απεικόνιση των απαντήσεων της ερώτησης 7 : Οι απαντήσεις στο ερώτημα που διερευνά το κατά πόσο συμφωνούν ή διαφωνούν οι ερωτηθέντες με το ότι η επιθετικότητα σχετίζεται με την ψυχική υγεία του παιδιού παρουσιάζονται εδώ ανάλογα με το εκάστοτε ποσοστό % που διαθέτουν υπό τη μορφή γραφήματος πίτας (pie chart).

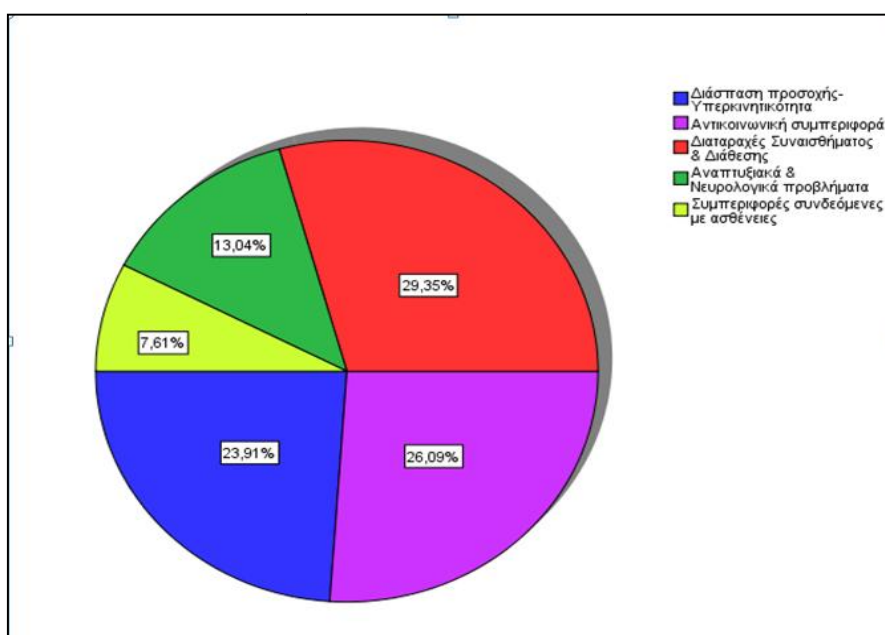
8. Ποιος είναι ο κυριότερος λόγος προβλημάτων συμπεριφοράς παιδιών στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση;

Αφότου παρατηρηθεί ο Πίνακας 8 και οι δύο μορφές απεικόνισης των αποτελεσμάτων της ερώτησης που διερευνά το ποιος είναι ο κυριότερος λόγος προβλημάτων συμπεριφοράς των παιδιών στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση κατά τη γνώμη των ερωτηθέντων, παρατηρείται εδώ πως 22 άτομα σε ποσοστό 23,9% απάντησαν πως θεωρούν ως κυριότερο λόγο προβλημάτων συμπεριφοράς των παιδιών στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση την Διάσπαση προσοχής και ή την κινητικότητα, 24 άτομα απάντησαν πως θεωρούν ότι η Αντικοινωνική Συμπεριφορά είναι ο κυριότερος λόγος ενώ 27 ερωτηθέντες σε ποσοστό 29,3% απάντησαν πως οι Διαταραχές Συναισθημάτων και Διάθεσης διαδραματίζουν τον πιο σημαντικό ρόλο στον λόγο προβλημάτων συμπεριφοράς των παιδιών. Ταυτόχρονα 12 άτομα σε ποσοστό 13% απάντησαν πως κατά τη γνώμη τους διάφορα Αναπτυξιακά και

Νευρολογικά προβλήματα διαδραματίζουν σημαντικό ρόλο στον λόγο προβλημάτων συμπεριφοράς στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση ενώ τέλος οι υπόλοιποι 7 ερωτηθέντες σε ποσοστό 7,6% απάντησαν πως τα προβλήματα συμπεριφοράς είναι συνδεδεμένα με κάποια ασθένεια.

Ποιος είναι ο κυριότερος λόγος προβλημάτων συμπεριφοράς παιδιών στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση;

		Frequency	Percent	CumulativePercent
Valid	Διάσπαση προσοχής-Υπερκινητικότητα	22	23,9	23,9
	Αντικοινωνική συμπεριφορά	24	26,1	50,0
	Διαταραχές Συναισθήματος & Διάθεσης	27	29,3	79,3
	Αναπτυξιακά & Νευρολογικά προβλήματα	12	13,0	92,4
	Συμπεριφορές συνδεδεμένες με ασθένειες	7	7,6	100,0
	Total	92	100,0	

Απεικόνιση των απαντήσεων της ερώτησης 8 : Οι απαντήσεις στο ερώτημα που διερευνά το ποιος είναι ο κυριότερος λόγος επιθετικής συμπεριφοράς των παιδιών στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση κατά τη γνώμη των ερωτηθέντων παρουσιάζονται εδώ ανάλογα με το εκάστοτε ποσοστό % που διαθέτουν υπό τη μορφή γραφήματος πίτας (pie chart).

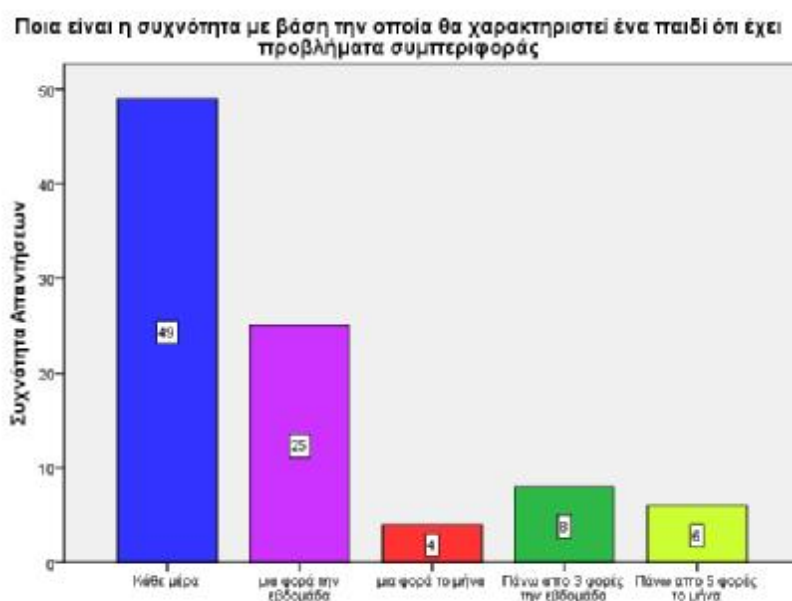
9. Ποια είναι η συχνότητα με βάση την οποία θα χαρακτηριστεί ένα παιδί ότι έχει προβλήματα συμπεριφοράς;

Αφότου παρατηρηθεί ο Πίνακας 6 και οι δύο μορφές απεικόνισης των αποτελεσμάτων της ερώτησης που διερευνά τη συχνότητα με την οποία κατά τη γνώμη των ερωτηθέντων ένα παιδί θεωρείται ότι έχει προβλήματα συμπεριφοράς, παρατηρείται εδώ πως 49 άτομα σε ποσοστό 53,3% απάντησαν πως ένα παιδί θεωρούν πως χαρακτηρίζεται ότι έχει προβλήματα συμπεριφοράς όταν επί καθημερινής βάσης παρουσιάζει κάποιου είδους τέτοια προβλήματα, 25 άτομα σε ποσοστό 27,2% απάντησαν πως θεωρούν ότι ένα παιδί χαρακτηρίζεται ότι έχει προβλήματα συμπεριφοράς όταν επί εβδομαδιαίας βάσης παρουσιάζει τέτοια προβλήματα, 4 άτομα σε ποσοστό 4,3% απάντησαν πως ένα παιδί θεωρούν ότι χαρακτηρίζεται ότι έχει προβλήματα συμπεριφοράς όταν επί μηνιαίας βάσης παρουσιάζει κάποιου είδους τέτοια προβλήματα, 8 άτομα σε ποσοστό 8,7% απάντησαν πως τα παιδιά που παρουσιάζουν προβληματική συμπεριφορά για πάνω από 3 φορές σε εβδομαδιαία βάση θεωρούν πως έχουν προβλήματα συμπεριφοράς και τέλος 6 άτομα σε ποσοστό 6,5% απάντησαν πως τα παιδιά που παρουσιάζουν προβληματική συμπεριφορά για πάνω από 5 φορές σε μηνιαία βάση θεωρούν πως έχουν προβλήματα συμπεριφοράς.

Ποια είναι η συχνότητα με βάση την οποία θα χαρακτηριστεί ένα παιδί ότι έχει προβλήματα συμπεριφοράς

		Frequency	Percent	CumulativePercent
Valid	Κάθε μέρα	49	53,3	53,3
	μια φορά την εβδομάδα	25	27,2	80,4
	μια φορά το μήνα	4	4,3	84,8
	Πάνω από 3 φορές την εβδομάδα	8	8,7	93,5
	Πάνω από 5 φορές το μήνα	6	6,5	100,0
	Total	92	100,0	

Πίνακας αποτελεσμάτων της ερώτησης 6 : Οι απαντήσεις στο ερώτημα που διερευνά τη συχνότητα με την οποία κατά τη γνώμη των ερωτηθέντων ένα παιδί θεωρείται ότι έχει προβλήματα συμπεριφοράς παρουσιάζονται εδώ ανάλογα με τη συχνότητα τους και το εκάστοτε ποσοστό % που διαθέτουν.

Απεικόνιση των απαντήσεων της ερώτησης 6 : Οι απαντήσεις στο ερώτημα που διερευνά τη συχνότητα με την οποία κατά τη γνώμη των ερωτηθέντων ένα παιδί

θεωρείται ότι έχει προβλήματα συμπεριφοράς παρουσιάζονται εδώ ανάλογα με την εκάστοτε συχνότητα που διαθέτουν υπό τη μορφή γραφήματος Ράβδων (bar chart).

10. Ποια είναι τα αίτια των Προβλημάτων Συμπεριφοράς των παιδιών;

Αφότου παρατηρηθεί ο Πίνακας 9 και οι δύο μορφές απεικόνισης των αποτελεσμάτων της ερώτησης που διερευνά τη γνώμη των ερωτηθέντων για το ποια είναι τα αίτια των προβλημάτων συμπεριφοράς των παιδιών, παρατηρείται εδώ πως 31 άτομα σε ποσοστό 33,7% απάντησαν πως θεωρούν πως τα οικογενειακά προβλήματα ωθούν τα παιδιά σε προβληματικές συμπεριφορές, ενώ 21 άτομα σε ποσοστό 22,8% απάντησαν πως θεωρούν ως αιτία την αναζήτηση προσοχής από τα παιδιά. Την ίδια στιγμή 3 ερωτηθέντες σε ποσοστό 3,3% απάντησαν πως ως αιτία των προβλημάτων συμπεριφοράς θεωρούν την μίμηση προτύπων, ενώ 29 άτομα σε ποσοστό 31,5% στοχοποίησαν τα κοινωνικοοικονομικά προβλήματα που υπάρχουν εντός του οικογενειακού συνόλου ως αιτία για τέτοιου είδους συμπεριφορές, τέλος οι 8 από τους 92 ερωτηθέντες σε ποσοστό 8,7% απάντησαν πως αιτία των Προβλημάτων Συμπεριφοράς των παιδιών θεωρούν τις σχολικές δυσκολίες.

Ποια είναι τα αίτια των Προβλημάτων Συμπεριφοράς των παιδιών;

		Frequency	Percent	CumulativePercent
Valid	Οικογενειακά προβλήματα	31	33,7	33,7
	Αναζήτηση προσοχής	21	22,8	56,5
	Μίμηση προτύπων	3	3,3	59,8
	Κοινωνικά-οικονομικά προβλήματα μέσα στην οικογένεια	29	31,5	91,3
	Σχολικές δυσκολίες	8	8,7	100,0
	Total	92	100,0	

Πίνακας αποτελεσμάτων της ερώτησης 9 : Οι απαντήσεις στο ερώτημα που διερευνά τη γνώμη των ερωτηθέντων για το ποια είναι τα αίτια των προβλημάτων

συμπεριφοράς των παιδιών παρουσιάζονται εδώ ανάλογα με τη συχνότητα τους και το εκάστοτε ποσοστό % που διαθέτουν.

Απεικόνιση των απαντήσεων της ερώτησης 9 : Οι απαντήσεις στο ερώτημα που διερευνά τη γνώμη των ερωτηθέντων για το ποια είναι τα αίτια των προβλημάτων συμπεριφοράς των παιδιών παρουσιάζονται εδώ ανάλογα με το εκάστοτε ποσοστό % που διαθέτουν υπό τη μορφή γραφήματος πίτας (pie chart).

11. Η συμπεριφορά των δασκάλων επηρεάζει τη συμπεριφορά του παιδιού.

Αφότου παρατηρηθεί ο Πίνακας 11 και οι δύο μορφές απεικόνισης των αποτελεσμάτων της ερώτησης που διερευνά το κατά πόσο συμφωνούν ή διαφωνούν οι ερωτηθέντες με το ότι η συμπεριφορά των δασκάλων επηρεάζει τη συμπεριφορά του παιδιού, παρατηρείται εδώ πως 1 άτομο σε ποσοστό 1,1% απάντησε πως Διαφωνεί με το συγκεκριμένο ερώτημα, ενώ 2 άτομα σε ποσοστό 2,2% επί του συνόλου απάντησαν πως Μάλλον Διαφωνούν. Την ίδια στιγμή ένα ποσοστό της τάξης του 7,6% και σε αριθμό 7 ερωτηθέντες έχοντας ουδέτερη στάση απάντησαν πως ούτε Συμφωνούν αλλά και πως ούτε Διαφωνούν με το ότι η συμπεριφορά των δασκάλων επηρεάζει τη συμπεριφορά του παιδιού, ενώ 15 άτομα σε ποσοστό 16,3%

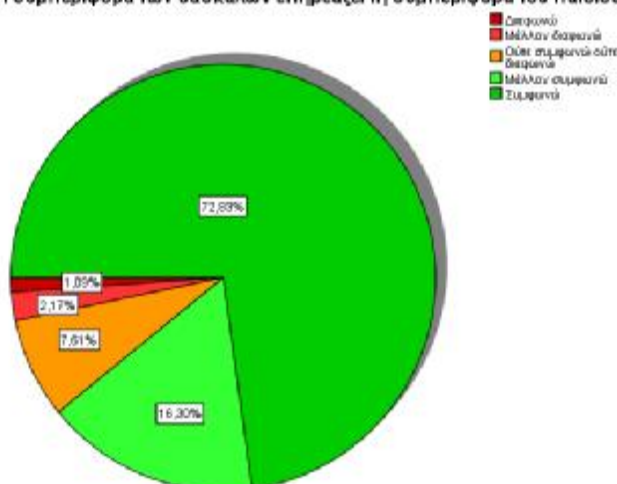
απάντησαν πως Μάλλον Συμφωνούν με το προαναφερθέν ερώτημα, τέλος οι 67 από τους 92 ερωτηθέντες απάντησαν σε ποσοστό 72,8% πως συμφωνούν με το ότι η συμπεριφορά των δασκάλων επηρεάζει τη συμπεριφορά του παιδιού.

Η συμπεριφορά των δασκάλων επηρεάζει τη συμπεριφορά του παιδιού.

	Frequency	Percent	CumulativePercent
Valid Διαφωνώ	1	1,1	1,1
Μάλλον διαφωνώ	2	2,2	3,3
Ούτε συμφωνώ ούτε διαφωνώ	7	7,6	10,9
Μάλλον συμφωνώ	15	16,3	27,2
Συμφωνώ	67	72,8	100,0
Total	92	100,0	

Πίνακας αποτελεσμάτων της ερώτησης 11 : Οι απαντήσεις στο ερώτημα που διερευνά το κατά πόσο συμφωνούν ή διαφωνούν οι ερωτηθέντες με το ότι η συμπεριφορά των δασκάλων επηρεάζει τη συμπεριφορά του παιδιού παρουσιάζονται εδώ ανάλογα με τη συχνότητα τους και το εκάστοτε ποσοστό % που διαθέτουν.

Η συμπεριφορά των δασκάλων επηρεάζει τη συμπεριφορά του παιδιού.

Απεικόνιση των απαντήσεων της ερώτησης 11 : Οι απαντήσεις στο ερώτημα που διερευνά το κατά πόσο συμφωνούν ή διαφωνούν οι ερωτηθέντες με το ότι η συμπεριφορά των δασκάλων επηρεάζει τη συμπεριφορά του παιδιού παρουσιάζονται εδώ ανάλογα με το εκάστοτε ποσοστό % που διαθέτουν υπό τη μορφή γραφήματος πίτας (pie chart).

12. Η συμπεριφορά των γονέων επηρεάζει τη συμπεριφορά του παιδιού.

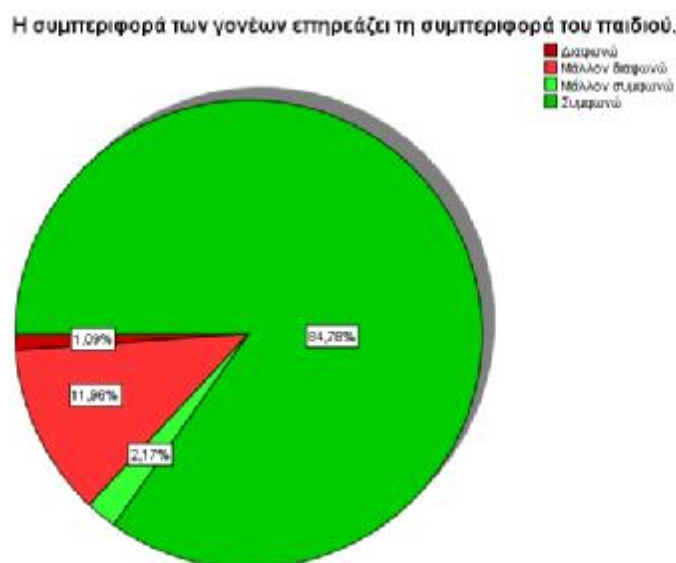
Αφότου παρατηρηθεί ο Πίνακας 12 και οι δύο μορφές απεικόνισης των αποτελεσμάτων της ερώτησης που διερευνά το κατά πόσο συμφωνούν ή διαφωνούν οι ερωτηθέντες με το ότι η συμπεριφορά των γονέων επηρεάζει τη συμπεριφορά του παιδιού, παρατηρείται εδώ πως 1 άτομο σε ποσοστό 1,1% απάντησε πως Διαφωνεί με το συγκεκριμένο ερώτημα, ενώ 11 άτομα σε ποσοστό 12% επί του συνόλου απάντησαν πως Μάλλον Διαφωνούν. Την ίδια στιγμή 2 άτομα σε ποσοστό 2,2% απάντησαν πως Μάλλον Συμφωνούν με το προαναφερθέν ερώτημα, τέλος οι 78 από τους 92 ερωτηθέντες σε ποσοστό 84,8% απάντησαν πως συμφωνούν με το ότι η συμπεριφορά των γονέων επηρεάζει τη συμπεριφορά του παιδιού.

Η συμπεριφορά των γονέων επηρεάζει τη συμπεριφορά του παιδιού.

	Frequency	Percent	CumulativePercent
Valid Διαφωνώ	1	1,1	1,1
Μάλλον διαφωνώ	11	12,0	13,0
Μάλλον συμφωνώ	2	2,2	15,2
Συμφωνώ	78	84,8	100,0
Total	92	100,0	

Πίνακας αποτελεσμάτων της ερώτησης 12 : Οι απαντήσεις στο ερώτημα που διερευνά το κατά πόσο συμφωνούν ή διαφωνούν οι ερωτηθέντες με το ότι η

συμπεριφορά των γονέων επηρεάζει τη συμπεριφορά του παιδιού παρουσιάζονται εδώ ανάλογα με τη συχνότητα τους και το εκάστοτε ποσοστό % που διαθέτουν.

Απεικόνιση των απαντήσεων της ερώτησης 12 : Οι απαντήσεις στο ερώτημα που διερευνά το κατά πόσο συμφωνούν ή διαφωνούν οι ερωτηθέντες με το ότι η συμπεριφορά των γονέων επηρεάζει τη συμπεριφορά του παιδιού παρουσιάζονται εδώ ανάλογα με το εκάστοτε ποσοστό % που διαθέτουν υπό τη μορφή γραφήματος πίτας (pie chart).

13. Είναι απαραίτητη η συνεργασία εκπαιδευτικού και κοινωνικού λειτουργού στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση.

Αφότου παρατηρηθεί ο Πίνακας 13 και οι δύο μορφές απεικόνισης των αποτελεσμάτων της ερώτησης που διερευνά το κατά πόσο συμφωνούν ή διαφωνούν οι ερωτηθέντες με το εάν είναι απαραίτητη η συνεργασία εκπαιδευτικού και κοινωνικού λειτουργού στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση, παρατηρείται εδώ πως 2 άτομα σε ποσοστό 2,2% απάντησαν πως Διαφωνούν με το συγκεκριμένο ερώτημα, ενώ 27 άτομα σε ποσοστό 29,3% επί του συνόλου απάντησαν πως Μάλλον Διαφωνούν. Την ίδια στιγμή ένα ποσοστό της τάξης του 3,3% και σε αριθμό 3 ερωτηθέντες έχοντας ουδέτερη στάση απάντησαν πως ούτε Συμφωνούν αλλά και πως

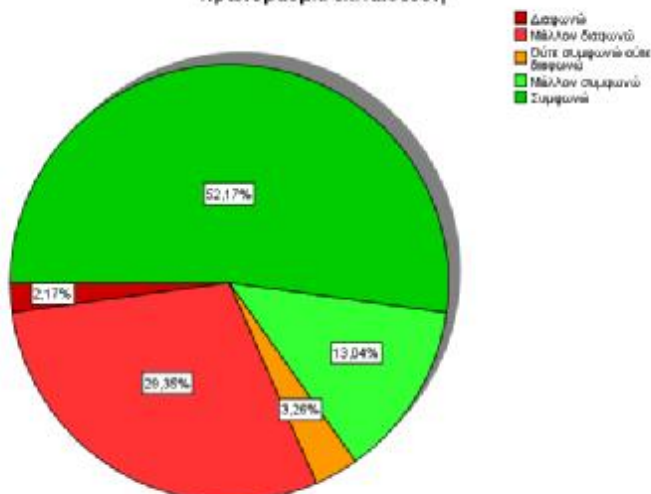
ούτε Διαφωνούν με το ότι είναι απαραίτητη η συνεργασία εκπαιδευτικού και κοινωνικού λειτουργού στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση, ενώ 12 άτομα σε ποσοστό 13% απάντησαν πως Μάλλον Συμφωνούν με το προαναφερθέν ερώτημα, τέλος οι 48 από τους 92 ερωτηθέντες απάντησαν σε ποσοστό 52,2% πως συμφωνούν με το ότι είναι απαραίτητη η συνεργασία εκπαιδευτικού και κοινωνικού λειτουργού στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση.

Είναι απαραίτητη η συνεργασία εκπαιδευτικού και κοινωνικού λειτουργού στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση

	Frequency	Percent	CumulativePercent
Valid Διαφωνώ	2	2,2	2,2
Μάλλον διαφωνώ	27	29,3	31,5
Ούτε συμφωνώ ούτε διαφωνώ	3	3,3	34,8
Μάλλον συμφωνώ	12	13,0	47,8
Συμφωνώ	48	52,2	100,0
Total	92	100,0	

Πίνακας αποτελεσμάτων της ερώτησης 13 : Οι απαντήσεις στο ερώτημα που διερευνά το κατά πόσο συμφωνούν ή διαφωνούν οι ερωτηθέντες με το εάν είναι απαραίτητη η συνεργασία εκπαιδευτικού και κοινωνικού λειτουργού στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση παρουσιάζονται εδώ ανάλογα με τη συχνότητα τους και το εκάστοτε ποσοστό % που διαθέτουν.

Είναι απαραίτητη η συνεργασία εκπαιδευτικού και κοινωνικού λειτουργού στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση

Απεικόνιση των απαντήσεων της ερώτησης 13 : Οι απαντήσεις στο ερώτημα που διερευνά το κατά πόσο συμφωνούν ή διαφωνούν οι ερωτηθέντες με το εάν είναι απαραίτητη η συνεργασία εκπαιδευτικού και κοινωνικού λειτουργού στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση παρουσιάζονται εδώ ανάλογα με το εκάστοτε ποσοστό % που διαθέτουν υπό τη μορφή γραφήματος πίτας (pie chart).

14. Εκπαιδευτικός και κοινωνικός λειτουργός λειτουργούν αλληλένδετα στη διαχείριση προβλημάτων συμπεριφοράς στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση?

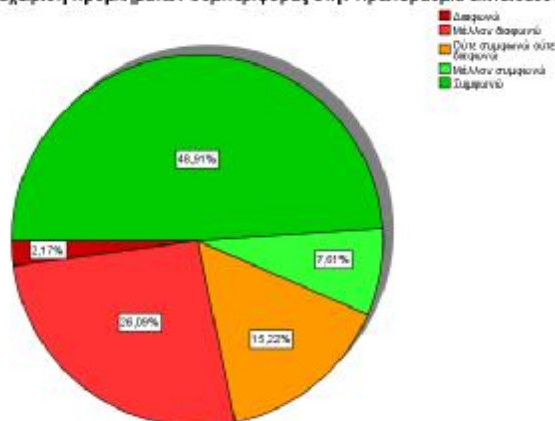
Αφότου παρατηρηθεί ο Πίνακας 14 και οι δύο μορφές απεικόνισης των αποτελεσμάτων της ερώτησης που διερευνά το κατά πόσο συμφωνούν ή διαφωνούν οι ερωτηθέντες με το εάν ο εκπαιδευτικός και ο κοινωνικός λειτουργός πρέπει να λειτουργούν αλληλένδετα στη διαχείριση προβλημάτων συμπεριφοράς στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση, παρατηρείται εδώ πως 2 άτομα σε ποσοστό 2,2% απάντησαν πως Διαφωνούν με το συγκεκριμένο ερώτημα, ενώ 24 άτομα σε ποσοστό 26,1% επί του συνόλου απάντησαν πως Μάλλον Διαφωνούν. Την ίδια στιγμή ένα ποσοστό της τάξης του 15,2% και σε αριθμό 14 ερωτηθέντες έχοντας ουδέτερη στάση απάντησαν πως ούτε Συμφωνούν αλλά και πως ούτε Διαφωνούν με το ότι ο εκπαιδευτικός και ο κοινωνικός λειτουργός πρέπει να λειτουργούν αλληλένδετα στη διαχείριση προβλημάτων συμπεριφοράς στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση, ενώ 7 άτομα σε ποσοστό 7,6% απάντησαν πως Μάλλον Συμφωνούν με το προαναφερθέν ερώτημα, τέλος οι 45 από τους 92 ερωτηθέντες απάντησαν σε ποσοστό 48,9% πως συμφωνούν με το ότι ο εκπαιδευτικός και ο κοινωνικός λειτουργός πρέπει να λειτουργούν αλληλένδετα στη διαχείριση προβλημάτων συμπεριφοράς στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση.

Εκπαιδευτικός και κοινωνικός λειτουργός λειτουργούν αλληλένδετα στη διαχείριση προβλημάτων συμπεριφοράς στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση.

	Frequency	Percent	CumulativePercent
Valid Διαφωνώ	2	2,2	2,2
Μάλλον διαφωνώ	24	26,1	28,3
Ούτε συμφωνώ ούτε διαφωνώ	14	15,2	43,5
Μάλλον συμφωνώ	7	7,6	51,1
Συμφωνώ	45	48,9	100,0
Total	92	100,0	

Πίνακας αποτελεσμάτων της ερώτησης 14 : Οι απαντήσεις στο ερώτημα που διερευνά το κατά πόσο συμφωνούν ή διαφωνούν οι ερωτηθέντες με το εάν ο εκπαιδευτικός και ο κοινωνικός λειτουργός πρέπει να λειτουργούν αλληλένδετα στη διαχείριση προβλημάτων συμπεριφοράς στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση παρουσιάζονται εδώ ανάλογα με τη συχνότητα τους και το εκάστοτε ποσοστό % που διαθέτουν.

Εκπαιδευτικός και κοινωνικός λειτουργός λειτουργούν αλληλένδετα στη διαχείριση προβλημάτων συμπεριφοράς στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση.

Απεικόνιση των απαντήσεων της ερώτησης 14 : Οι απαντήσεις στο ερώτημα που διερευνά το κατά πόσο συμφωνούν ή διαφωνούν οι ερωτηθέντες με το εάν ο εκπαιδευτικός και ο κοινωνικός λειτουργός πρέπει να λειτουργούν αλληλένδετα στη διαχείριση προβλημάτων συμπεριφοράς στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση

παρουσιάζονται εδώ ανάλογα με το εκάστοτε ποσοστό % που διαθέτουν υπό τη μορφή γραφήματος πίτας (pie chart).

15. Ποιος από τους παρακάτω αποτελεί τον κυρίαρχο πυλώνα αντιμετώπισης των παιδιών με προβλήματα συμπεριφοράς;

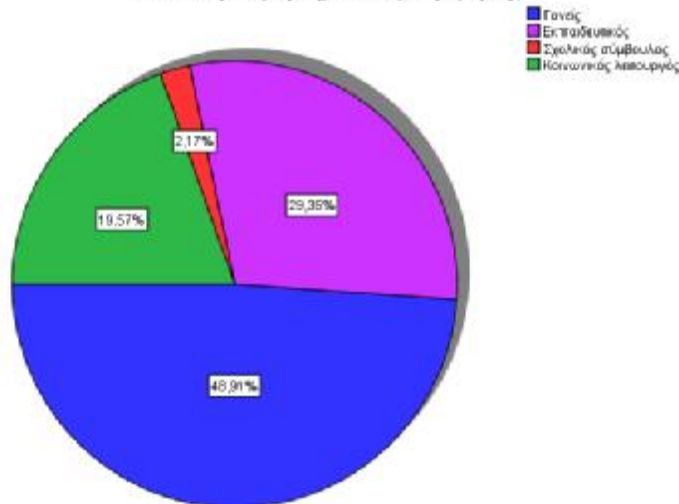
Αφότου παρατηρηθεί ο Πίνακας 15 και οι δύο μορφές απεικόνισης των αποτελεσμάτων της ερώτησης που διερευνά τη γνώμη των ερωτηθέντων για το ποιος αποτελεί κατά τη γνώμη τους κυρίαρχο πυλώνα αντιμετώπισης των παιδιών με προβλήματα συμπεριφοράς, παρατηρείται εδώ πως 45 άτομα σε ποσοστό 48,9% απάντησαν πως θεωρούν ως κυρίαρχο πυλώνα αντιμετώπισης των παιδιών με προβλήματα συμπεριφοράς τους γονείς τους, 27 άτομα σε ποσοστό 29,3% απάντησαν πως θεωρούν ως κυρίαρχο πυλώνα αντιμετώπισης των παιδιών με προβλήματα συμπεριφοράς τους εκάστοτε εκπαιδευτικούς τους, ταυτόχρονα 2 άτομα σε ποσοστό 2,2% απάντησαν πως θεωρούν τους Σχολικούς συμβούλους ως κυρίαρχους πυλώνες για τέτοιου είδους συμπεριφορές και τέλος οι υπόλοιποι 18 ερωτηθέντες απάντησαν πως θεωρούν τους κοινωνικούς λειτουργούς κυρίαρχο πυλώνα στην αντιμετώπιση παιδιών με προβληματικές συμπεριφορές.

Ποιος από τους παρακάτω αποτελεί τον κυρίαρχο πυλώνα αντιμετώπισης των παιδιών με προβλήματα συμπεριφοράς;

	Frequency	Percent	CumulativePercent
Valid Γονείς	45	48,9	48,9
Εκπαιδευτικός	27	29,3	78,3
Σχολικός σύμβουλος	2	2,2	80,4
Κοινωνικός λειτουργός	18	19,6	100,0
Total	92	100,0	

Πίνακας αποτελεσμάτων της ερώτησης 15 : Οι απαντήσεις στο ερώτημα που διερευνά τη γνώμη των ερωτηθέντων για το ποιος αποτελεί κατά τη γνώμη τους κυρίαρχο πυλώνα αντιμετώπισης των παιδιών με προβλήματα συμπεριφοράς παρουσιάζονται εδώ ανάλογα με τη συχνότητα τους και το εκάστοτε ποσοστό % που διαθέτουν.

Ποιος από τους παρακάτω αποτελεί τον κυρίαρχο πυλώνα αντιμετώπισης των παιδιών με προβλήματα συμπεριφοράς;

Απεικόνιση των απαντήσεων της ερώτησης 15 : Οι απαντήσεις στο ερώτημα που διερευνά τη γνώμη των ερωτηθέντων για το ποιος αποτελεί κατά τη γνώμη τους κυρίαρχο πυλώνα αντιμετώπισης των παιδιών με προβλήματα συμπεριφοράς παρουσιάζονται εδώ ανάλογα με το εκάστοτε ποσοστό % που διαθέτουν υπό τη μορφή γραφήματος πίτας (pie chart).

Συνένωση Πινάκων (Cross Tabulation)

Για την περαιτέρω ανάλυση των αποτελεσμάτων της παρούσας έρευνας πραγματοποιήθηκε συνένωση πινάκων και ανάλυση τους στη συνέχεια ανάλογα με τον τίτλο που διέθεταν οι ερωτηθέντες, έτσι παρατηρούνται με μεγαλύτερη ευκολία οι απόψεις που διαθέτουν οι δύο ίσες ομάδες των ερωτηθέντων. Από αυτό το σημεία παρουσιάζονται οι πίνακες και τα γραφήματα της συνένωσης συνδυασμένα με πίνακες που τα αναλύουν ενώ παρουσιάζονται ταυτόχρονα τα σημαντικότερα εκ των συμπερασμάτων, το δείγμα χωρίζεται πλέον σε δύο ομάδες των 46 ατόμων και τα ποσοστά που ακολουθούν πλέον δεν είναι επί του γενικού συνόλου (92 ερωτηθέντες) αλλά επί του ειδικού συνόλου (46 Εκπαιδευτικοί και 46 Κοινωνικοί λειτουργοί).

🚩 Πρώτη συνένωση Πινάκων

Από τους πίνακες και τα γραφήματα που ακολουθούν παρατηρείται πως η πλειοψηφία των εκπαιδευτικών σε ποσοστό 86,9% (40 άτομα) επί του συνόλου των Εκπαιδευτικών Συμφώνησαν με το ότι η συμπεριφορά που έχουν είτε αυτοί είτε συνάδελφοι τους επηρεάζει τη συμπεριφορά του παιδιού ενώ οι αντίστοιχοι Κοινωνικοί λειτουργοί με πτυχίο Κοινωνικού λειτουργού Τ.Ε ήταν 42 σε ποσοστό 91,3% που απάντησαν ότι συμφωνούν με το ότι η συμπεριφορά τους επηρεάζει τη συμπεριφορά του παιδιού.

Η συμπεριφορά των κοινωνικών λειτουργών επηρεάζει τη συμπεριφορά του παιδιού.

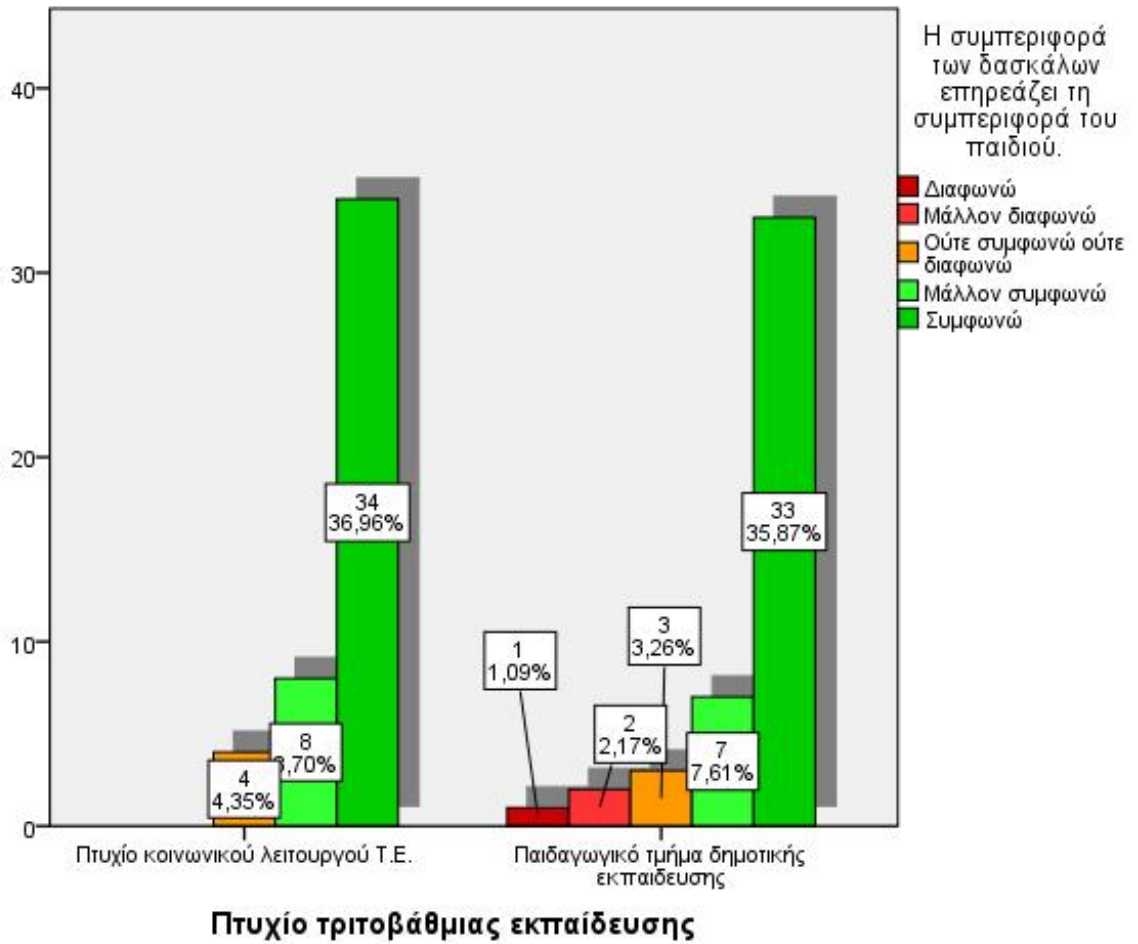
		Frequency	Percent	CumulativePercent
Valid	Ούτε συμφωνώ ούτε διαφωνώ	4	8,7	8,7
	Μάλλον συμφωνώ	8	17,4	26,1
	Συμφωνώ	34	73,9	100,0
	Total	46	100,0	

Η συμπεριφορά των δασκάλων επηρεάζει τη συμπεριφορά του παιδιού.

		Frequency	Percent	CumulativePercent
Valid	Διαφωνώ	1	2,2	2,2
	Μάλλον διαφωνώ	2	4,3	6,5
	Ούτε συμφωνώ ούτε διαφωνώ	3	6,5	13,0
	Μάλλον συμφωνώ	7	15,2	28,3
	Συμφωνώ	33	71,7	100,0
	Total	46	100,0	

Πίνακας i.1 ποσοστά και συχνότητες απαντήσεων των ερωτηθέντων Κοινωνικών λειτουργών στην ερώτηση για το εάν η συμπεριφορά των δασκάλων επηρεάζει τη συμπεριφορά του παιδιού (πάνω), πίνακας i.3 ποσοστά και συχνότητες απαντήσεων

των ερωτηθέντων Εκπαιδευτικών στην ερώτηση για το εάν η συμπεριφορά των δασκάλων επηρεάζει τη συμπεριφορά του παιδιού (κάτω).

Δεύτερη συνένωση Πινάκων

Από τους πίνακες και τα γραφήματα που ακολουθούν παρατηρείται πως όλοι οι Κοινωνικοί Λειτουργοί σε ποσοστό 100% (46 άτομα) επί του συνόλου των Κοινωνικών Λειτουργών Συμφώνησαν με το ότι η συμπεριφορά που έχουν οι γονείς επηρεάζει τη συμπεριφορά του παιδιού ενώ οι Εκπαιδευτικοί που συμφώνησαν ήταν 34 στους 46 σε ποσοστό 73,9% επί του συνόλου των Εκπαιδευτικών, στο παρόν ερώτημα φαίνεται πως όλες οι αρνητικές απαντήσεις που υπήρξαν προήλθαν από Εκπαιδευτικούς αφού το 26,1% αυτών Διαφώνησε σε κάποιο βαθμό με το ότι η συμπεριφορά των γονέων επηρεάζει τη συμπεριφορά του παιδιού.

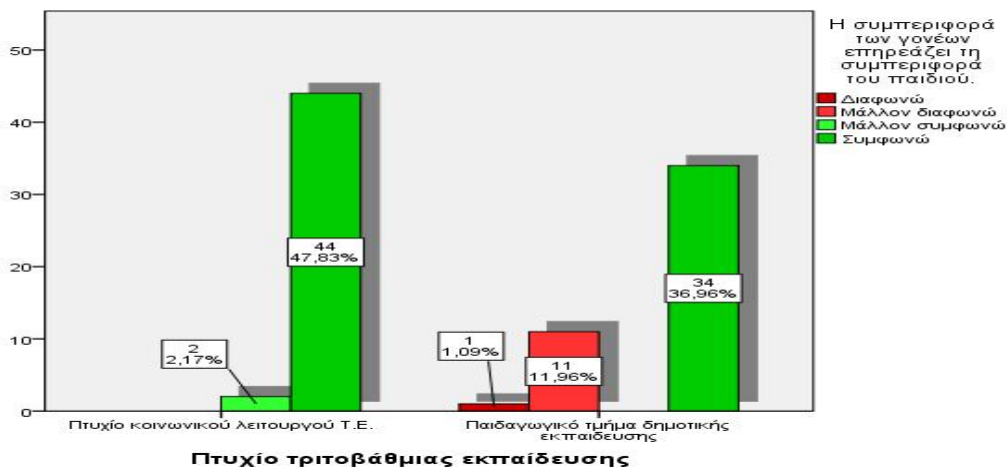
Η συμπεριφορά των γονέων επηρεάζει τη συμπεριφορά του παιδιού.

	Frequency	Percent	CumulativePercent
Valid Μάλλον συμφωνώ	2	4,3	4,3
Συμφωνώ	44	95,7	100,0
Total	46	100,0	

Η συμπεριφορά των γονέων επηρεάζει τη συμπεριφορά του παιδιού.

	Frequency	Percent	CumulativePercent
Valid Διαφωνώ	1	2,2	2,2
Μάλλον διαφωνώ	11	23,9	26,1
Συμφωνώ	34	73,9	100,0
Total	46	100,0	

Πίνακας ii.1 ποσοστά και συχνότητες απαντήσεων των ερωτηθέντων Κοινωνικών λειτουργών στην ερώτηση για το εάν η συμπεριφορά των γονέων επηρεάζει τη συμπεριφορά του παιδιού (πάνω), πίνακας ii.3 ποσοστά και συχνότητες απαντήσεων των ερωτηθέντων Εκπαιδευτικών στην ερώτηση για το εάν η συμπεριφορά των γονέων επηρεάζει τη συμπεριφορά του παιδιού (κάτω).

Γράφημα ii.2 συχνότητες και ποσοστά απαντήσεων των ερωτηθέντων στις 2 συνενωμένες ερωτήσεις , *Πτυχίο τριτοβάθμιας εκπαίδευσης X Η συμπεριφορά των γονέων επηρεάζει τη συμπεριφορά του παιδιού.*

✚ Τρίτη συνένωση Πινάκων

Από τους πίνακες και τα γραφήματα που ακολουθούν παρατηρείται πως 36 Κοινωνικοί Λειτουργοί σε ποσοστό 82,6% επί του συνόλου των Κοινωνικών Λειτουργών Συμφώνησαν με το ότι ο Εκπαιδευτικός και ο κοινωνικός λειτουργός πρέπει να λειτουργούν αλληλένδετα στη διαχείριση προβλημάτων συμπεριφοράς στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση αντίθετα οι Εκπαιδευτικοί που συμφώνησαν ήταν 14 στους 46 σε ποσοστό 30,4% επί του συνόλου των Εκπαιδευτικών, όμως 24 Εκπαιδευτικοί σε ποσοστό 52,2% Διαφώνησαν με το συγκεκριμένο ερώτημα έτσι παρατηρείται μια αρνητική στάση από την μεριά των εκπαιδευτικών που απάντησαν στο συγκεκριμένο ερώτημα.

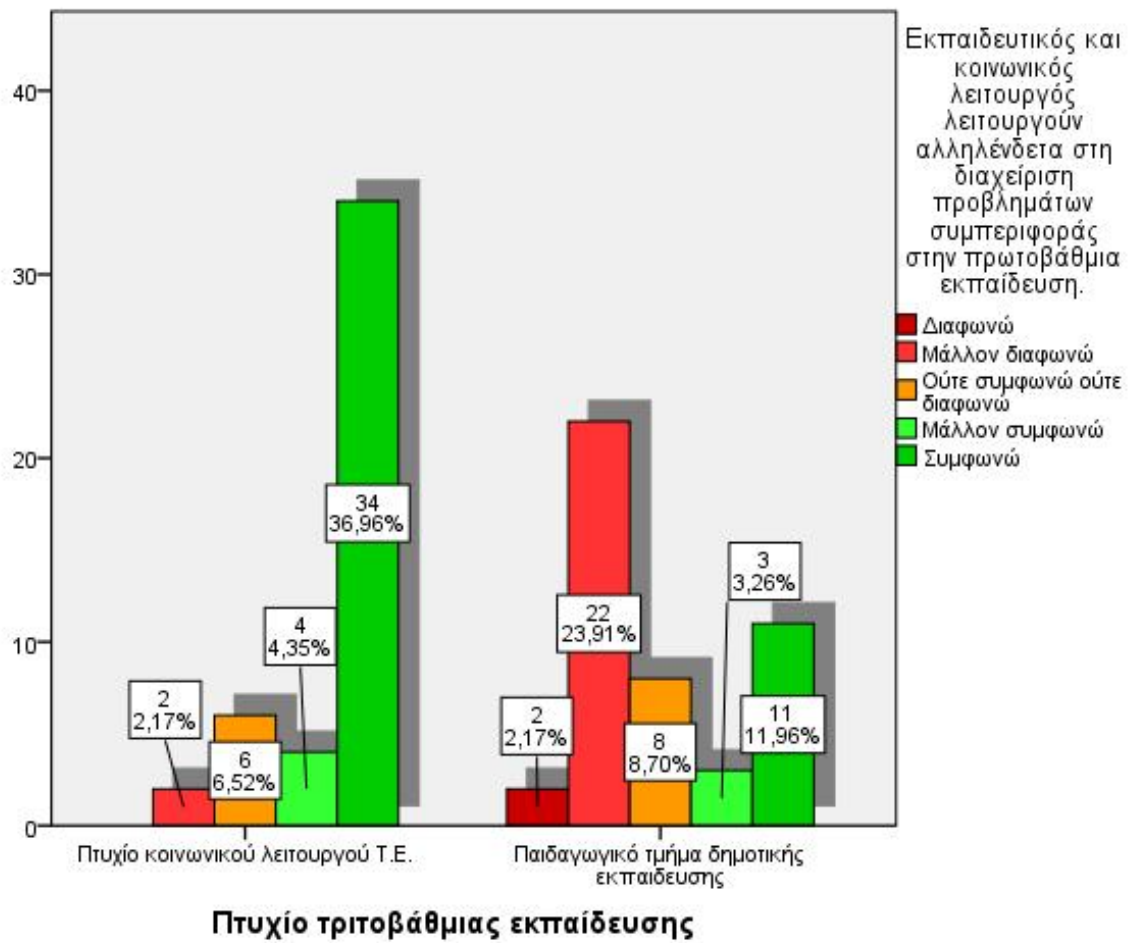
Εκπαιδευτικός και κοινωνικός λειτουργός λειτουργούν αλληλένδετα στη διαχείριση προβλημάτων συμπεριφοράς στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση.

		Frequency	Percent	CumulativePercent
Valid	Μάλλον διαφωνώ	2	4,3	4,3
	Ούτε συμφωνώ ούτε διαφωνώ	6	13,0	17,4
	Μάλλον συμφωνώ	4	8,7	26,1
	Συμφωνώ	34	73,9	100,0
	Total	46	100,0	

Εκπαιδευτικός και κοινωνικός λειτουργός λειτουργούν αλληλένδετα στη διαχείριση προβλημάτων συμπεριφοράς στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση.

		Frequency	Percent	CumulativePercent
Valid	Διαφωνώ	2	4,3	4,3
	Μάλλον διαφωνώ	22	47,8	52,2
	Ούτε συμφωνώ ούτε διαφωνώ	8	17,4	69,6
	Μάλλον συμφωνώ	3	6,5	76,1
	Συμφωνώ	11	23,9	100,0
	Total	46	100,0	

Πίνακας iii.1 ποσοστά και συχνότητες απαντήσεων των ερωτηθέντων Κοινωνικών λειτουργών στην ερώτηση για το εάν ο Εκπαιδευτικός και ο κοινωνικός λειτουργός πρέπει να λειτουργούν αλληλένδετα στη διαχείριση προβλημάτων συμπεριφοράς στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση (πάνω), πίνακας iii.3 ποσοστά και συχνότητες απαντήσεων των ερωτηθέντων Εκπαιδευτικών στην ερώτηση για το εάν ο Εκπαιδευτικός και ο κοινωνικός λειτουργός πρέπει να λειτουργούν αλληλένδετα στη διαχείριση προβλημάτων συμπεριφοράς στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση (κάτω).

Γράφημα iii.2 συχνότητες και ποσοστά απαντήσεων των ερωτηθέντων στις 2 συνενωμένες ερωτήσεις , *Πτυχίο τριτοβάθμιας εκπαίδευσης X Εκπαιδευτικός και κοινωνικός λειτουργός πρέπει να λειτουργούν αλληλένδετα στη διαχείριση προβλημάτων συμπεριφοράς στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση.*

🚩 Τέταρτη συνένωση Πινάκων

Από τους πίνακες και τα γραφήματα που ακολουθούν παρατηρείται πως 44 Κοινωνικοί Λειτουργοί σε ποσοστό 95,7% επί του συνόλου των Κοινωνικών Λειτουργών Συμφώνησαν με το ότι είναι απαραίτητη η συνεργασία εκπαιδευτικού και κοινωνικού λειτουργού στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση αντίθετα οι Εκπαιδευτικοί που συμφώνησαν ήταν 16 στους 46 σε ποσοστό 34,7% επί του συνόλου των Εκπαιδευτικών, άξιο αναφοράς είναι όμως ότι 29 Εκπαιδευτικοί σε ποσοστό 63% Διαφώνησαν με το συγκεκριμένο ερώτημα.

Είναι απαραίτητη η συνεργασία εκπαιδευτικού και κοινωνικού λειτουργού στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση

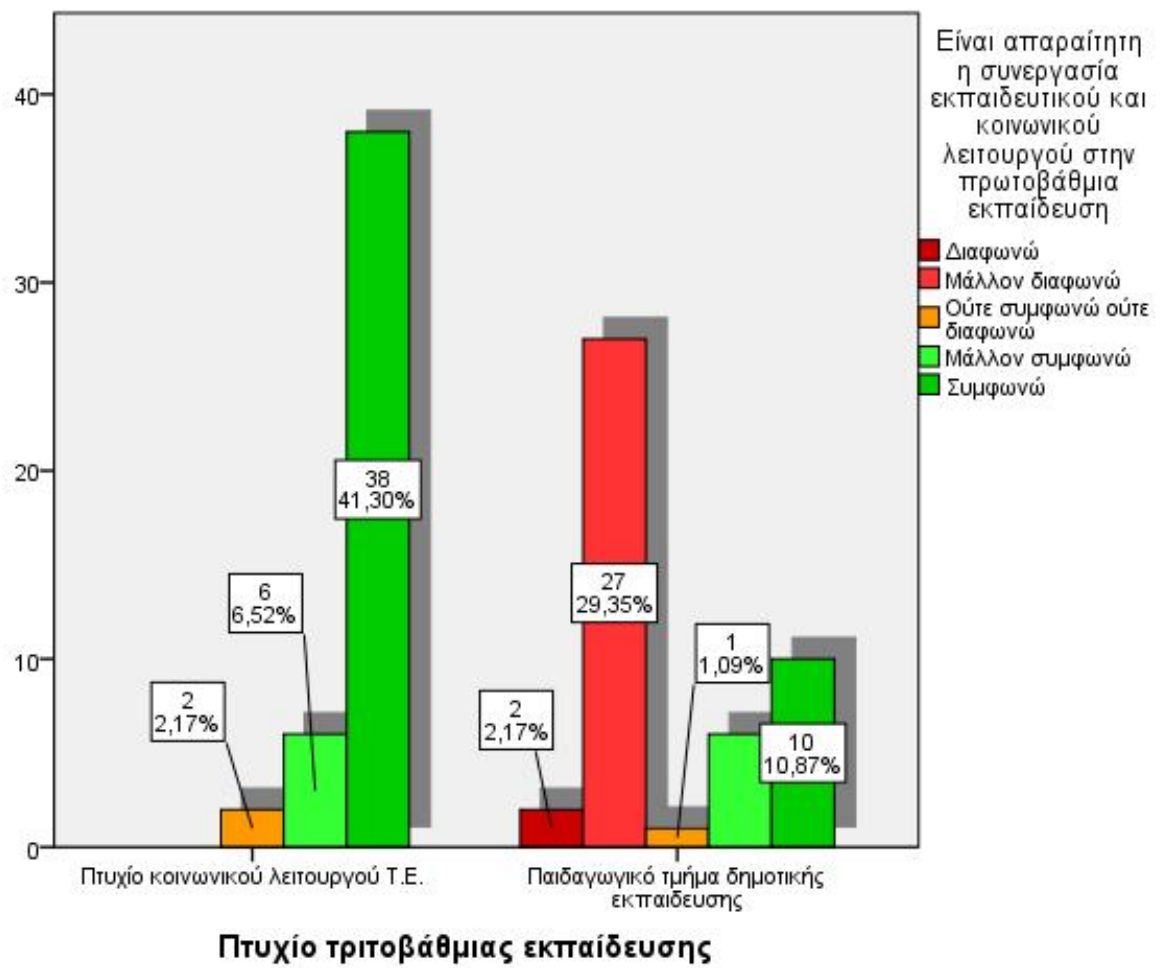
	Frequency	Percent	CumulativePercent
Valid Ούτε συμφωνώ ούτε διαφωνώ	2	4,3	4,3
Μάλλον συμφωνώ	6	13,0	17,4
Συμφωνώ	38	82,6	100,0
Total	46	100,0	

Είναι απαραίτητη η συνεργασία εκπαιδευτικού και κοινωνικού λειτουργού στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση

	Frequency	Percent	CumulativePercent
Valid Διαφωνώ	2	4,3	4,3
Μάλλον διαφωνώ	27	58,7	63,0
Ούτε συμφωνώ ούτε διαφωνώ	1	2,2	65,2
Μάλλον συμφωνώ	6	13,0	78,3
Συμφωνώ	10	21,7	100,0
Total	46	100,0	

Πίνακας iv.1 ποσοστά και συχνότητες απαντήσεων των ερωτηθέντων Κοινωνικών λειτουργών στην ερώτηση για το εάν είναι απαραίτητη η συνεργασία εκπαιδευτικού

και κοινωνικού λειτουργού στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση (πάνω), πίνακας iv.3 ποσοστά και συχνότητες απαντήσεων των ερωτηθέντων Εκπαιδευτικών στην ερώτηση για το εάν είναι απαραίτητη η συνεργασία εκπαιδευτικού και κοινωνικού λειτουργού στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση (κάτω).

Γράφημα iv.2 συχνότητες και ποσοστά απαντήσεων των ερωτηθέντων στις 2 συνενωμένες ερωτήσεις , *Πτυχίο τριτοβάθμιας εκπαίδευσης* X *Είναι απαραίτητη η συνεργασία εκπαιδευτικού και κοινωνικού λειτουργού στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση* .

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Μετά την ανάλυση των αποτελεσμάτων της έρευνας σε αυτό το σημείο αναφέρονται τα συμπεράσματα που προέκυψαν από αυτή, αρχικά όλοι οι ερωτηθέντες που απάντησαν το ερωτηματολόγιο έχουν αντιμετωπίσει κάποια περίπτωση προβλημάτων συμπεριφοράς σε παιδί. Στην συνέχεια παρατηρήσαμε πως σε μεγαλύτερο βαθμό οι ερωτηθέντες απάντησαν πως θεωρούν ότι ένα παιδί χαρακτηρίζεται ότι έχει προβλήματα συμπεριφοράς όταν επί καθημερινής βάσης εκδηλώνει συγκεκριμένες μορφές προβλημάτων συμπεριφοράς.

Άξιο αναφοράς είναι το γεγονός ότι πάνω από τους μισούς ερωτηθέντες απάντησαν πως συμφωνούν γενικότερα με το ότι η επιθετικότητα σχετίζεται με την ψυχική υγεία ενός παιδιού, ενώ ταυτόχρονα οι ερωτηθέντες έδωσαν ως απάντηση με μεγαλύτερη συχνότητα τις Διαταραχές Συναισθημάτων και Διάθεσης σαν τον κυριότερο ρόλο που πυροδοτεί την επιθετική συμπεριφορά των παιδιών στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση, ακολούθησε η Αντικοινωνική Συμπεριφορά και με λίγες λιγότερες απαντήσεις την Διάσπαση προσοχής ή και την κινητικότητα.

Σημαντικό γεγονός είναι επίσης πως η πλειοψηφία των ερωτηθέντων απάντησε πως θεωρούν ότι τα οικογενειακά προβλήματα ωθούν τα παιδιά σε προβληματικές συμπεριφορές, ενώ ακολούθησαν οι απαντήσεις εκείνων οι οποίοι στοχοποίησαν τα κοινωνικοοικονομικά προβλήματα που υπάρχουν εντός του οικογενειακού συνόλου ως αίτια για τέτοιου είδους συμπεριφορές και τρίτη επιλογή ήρθε η αναζήτηση προσοχής από τα παιδιά. Την ίδια στιγμή το μεγαλύτερο μέρος των ερωτηθέντων απάντησε πως ο πιο συνήθης τρόπος έκφρασης των προβλημάτων συμπεριφοράς από ένα παιδί είναι η επιθετικότητα.

Στη συνέχεια παρατηρήθηκε πως η συντριπτική πλειοψηφία των ερωτηθέντων *συμφώνησε* στο ότι η συμπεριφορά των δασκάλων επηρεάζει τη συμπεριφορά του παιδιού, από αυτούς που συμφώνησαν το μεγαλύτερο ποσοστό ήταν εκπαιδευτικοί αφού η πλειοψηφία των εκπαιδευτικών σε ποσοστό *συμφώνησαν* με το ότι η συμπεριφορά που έχουν είτε αυτοί είτε συνάδελφοι τους επηρεάζει τη συμπεριφορά του παιδιού ενώ σε ίδια επίπεδα φάνηκε πως ήταν και οι απαντήσεις των Κοινωνικών Λειτουργών αφού και αυτοί απάντησαν ότι *συμφωνούν* με το προαναφερθέν ερώτημα.

Η συμπεριφορά των γονέων επηρεάζει τη συμπεριφορά του παιδιού όπως παρατηρήθηκε από ένα μεγάλο ποσοστό ερωτηθέντων το οποίο συμφώνησε με το προαναφερθέν ερώτημα. Ταυτόχρονα παρατηρείται πως όλοι οι Κοινωνικοί Λειτουργοί συμφώνησαν με το ότι η συμπεριφορά που έχουν οι γονείς επηρεάζει τη συμπεριφορά του παιδιού ενώ οι Εκπαιδευτικοί που συμφώνησαν ήταν λιγότεροι σε βαθμό, στο παρόν ερώτημα φαίνεται πως όλες οι αρνητικές απαντήσεις που υπήρξαν προήλθαν από Εκπαιδευτικούς αφού σχεδόν το ¼ αυτών Διαφώνησε σε κάποιο βαθμό με το ότι η συμπεριφορά των γονέων επηρεάζει τη συμπεριφορά του παιδιού.

Επιπροσθέτως ένα σημαντικό ποσοστό ερωτηθέντων Συμφώνησε με το ότι είναι απαραίτητη η συνεργασία Εκπαιδευτικού και Κοινωνικού Λειτουργού στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση. Από αυτούς η πλειοψηφία ήταν Κοινωνικοί Λειτουργοί σε ποσοστό αντίθετα οι Εκπαιδευτικοί που συμφώνησαν σε μικρότερο βαθμό ενώ άξιο αναφοράς είναι πως η πλειοψηφία των ατόμων που Διαφώνησαν με το ότι είναι απαραίτητη η συνεργασία Εκπαιδευτικού και Κοινωνικού Λειτουργού στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση ήταν Εκπαιδευτικοί.

Πάνω από τους μισούς ερωτηθέντες φάνηκε πως συμφωνούν με το ότι ο Εκπαιδευτικός και ο Κοινωνικός Λειτουργός πρέπει να λειτουργούν αλληλένδετα στη διαχείριση προβλημάτων συμπεριφοράς στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση. Οι Κοινωνικοί Λειτουργοί κατείχαν την πλειοψηφία των θετικών απαντήσεων αφού Συμφώνησαν με το ότι ο Εκπαιδευτικός και ο Κοινωνικός Λειτουργός πρέπει να λειτουργούν αλληλένδετα στη διαχείριση προβλημάτων συμπεριφοράς στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση αντίθετα οι Εκπαιδευτικοί που συμφώνησαν ήταν πολύ λιγότεροι ενώ πάνω από τους μισούς Εκπαιδευτικούς Διαφώνησαν με το συγκεκριμένο ερώτημα.

Στο τελευταίο ερώτημα που τέθηκε στους ερωτηθέντες παρατηρήθηκε μια ιεράρχηση, βάσει των συχνοτήτων των απαντήσεων των κυρίαρχων πυλώνων για την αντιμετώπιση των παιδιών με προβλήματα συμπεριφοράς, πρώτη σε απαντήσεις φάνηκε πως ήταν οι γονείς των παιδιών με προβλήματα συμπεριφοράς, ακολούθησαν οι Εκπαιδευτικοί και τρίτοι ήρθαν οι Κοινωνικοί Λειτουργοί.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

R.A. Astor, W.J. Behre, K.A. Fravil, J.M. Wallace, ‘‘ Perceptions of school violence as a problem and reports of violent events; A nation survey of school social workers’’, Social Work. Vol. 42, Issue 1, Pp.55-68, 1997

https://www.researchgate.net/profile/Ron_Astor/publication/14198551_Perceptions_of_school_violence_as_a_problem_and_reports_of_violent_events_a_national_survey_of_school_social_workers/links/0deec523e5d69a6b84000000.pdf

D.R. Dupper, A. Dingus ‘‘ Corporal punishment in public schools; A continuing challenge for school social workers’’, Oxford Journals, Vol. 30, Issue 4, Pp. 243 -250, 2008

<http://cs.oxfordjournals.org/content/30/4/243.short>

D.R.Dupper, M.T. Theriot, S.W. Crown, ‘‘ Reducing out- of- school suspensions; Practice guidelines for school social workers’’, Oxford Journals, Vol.31, Issue 1, Pp. 6-14, June, 2008

https://www.researchgate.net/profile/Matthew_Theriot2/publication/274171088_Reducing_Out-of-School_Suspensions_Practice_Guidelines_for_School_Social_Workers/links/551ae9c20cf251c35b5032c5.pdf

D. Dupper, ‘‘School social work; Skills and interventions for effective practice’’, 2002

https://books.google.gr/books?hl=el&lr=&id=qSxIVEZ3puMC&oi=fnd&pg=PR4&dq=school+social+work&ots=c9ENCRNf0Y&sig=2VOEP3AYJVVAc111GUFQi2GA7P8&redir_esc=y#v=onepage&q=school%20social%20work&f=false

https://www.researchgate.net/profile/Gary_Bowen2/publication/13621889_Social_support_for_adolescents_at_risk_of_school_failure/links/00b7d5240bfaa27591000000.pdf

M.S. Kelly, J.C. Raines, S.Stone, A.Frey, ‘‘ School Social Work; An evidence informed framework for practice’’, 2010

https://books.google.gr/books?hl=el&lr=&id=cDfQMhtCWyAC&oi=fnd&pg=PR9&dq=school+social+work&ots=FfMqT7ouun&sig=MP3laLLDu-zSksw_lgYjEpYFXs&redir_esc=y#v=onepage&q=school%20social%20work&f=false

C.C. Raver, “Young children’s emotional development and School readiness”, Social Policy Report, 2003

<http://jpkc.zjys.net.cn/jpkc/ImgUpload/files/young%20children's%20emotional%20development%20and%20school%20readiness.pdf>

S.F. Allen, E.M. Tracy, “Revitalizing the Role of Home Visiting by School Social Workers”, Oxford Journals, Vol.26, Issue 4, Pp. 197 -208, 2004

<http://cs.oxfordjournals.org/content/26/4/197.short>

R. Astor, H.A. Meyer, “Where Girls and Women Won't Go: Female Students', Teachers', and Social Workers' Views of School Safety”, Oxford Journals, Vol.1, Issue 4, Pp 201 -219, 1999

<http://cs.oxfordjournals.org/content/21/4/201.short>

K. Δημητριάδου, Σ. Χατζηνικολάου, Κ. Παπαιωάννου,, “ Η ενδυνάμωση της συναισθηματικής νοημοσύνης ως εκπαιδευτικός στόχος: Μια μελέτη περίπτωσης στο δημοτικό σχολείο”, 2015

<https://ojs.lib.uom.gr/index.php/paidagogiki/article/view/7059>

E. Κοτζακιάζη, “ Το σχολείο απέναντι στον εκπαιδευτικό και κοινωνικό αποκλεισμό: Πάνω από όλα Άνθρωπος”, 2011

<http://repository.edulll.gr/edulll/retrieve/2735/843.pdf>

Θ. Γούλαρη, Πτυχιακή Εργασία, Επόπτης Μ. Ψημίτης “Οι κοινωνικές αναπαραστάσεις των εκπαιδευτικό για τον κοινωνικό αποκλεισμό μαθητών στην πρωτοβάθμια εκπαίδευσης: Μια μελέτη περίπτωσης στην Καλλονή Λέσβου”, Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Κοινωνιολογίας, Μυτιλήνη, 2013

<http://hellanicus.lib.aegean.gr/handle/11610/11877>

Α. Αλεξιάκη – Αναστασοπούλου, “Μεθοδολογία προληπτικής ψυχοεκπαίδευσης για το κάπνισμα για μαθητές δημοτικού σχολείου”, Ίδρυμα Ιατροβιολογικών Ερευνών Αθηνών, Αθήνα, 2016

<http://repository.edulll.gr/edulll/handle/10795/1790>

Γ. Παπαντωνίου, “ Σχέσεις μεταξύ του άγχους εξέτασης, της χρήσης στρατηγικών μάθησης και της κατανόησης κειμένου σε παιδιά του δημοτικού σχολείου” Επιστημονική Επετηρίδα Παιδαγωγικού Τμήματος Νηπιαγωγών, Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων, Τόμος Δ’, 2011.

<http://ejournals.epublishing.ekt.gr/index.php/jret/article/view/8703>

Δ. Ταμάμη, Παιδί και ελληνική οικονομική κρίση: Ψυχοεκπαιδευτικό πρόγραμμα πρόληψης”, , Πανεπιστήμιο Πατρών, Σχολή Ανθρωπιστικών και Κοινωνικών Επιστημών, Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης, Μεταπτυχιακό Πρόγραμμα σπουδών ανάπτυξης και συμβουλευτικής της σταδιοδρομίας, Πάτρα, 2016.

<http://nemertes.lis.upatras.gr/jspui/handle/10889/8510>

Δ. Σακατζής, Επόπτης Χ. Γκόβαρης, “Πολυπολιτισμικές συγκρούσεις στη σχολική κοινότητα την περίοδο της οικονομικής κρίσης”, Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας, Σχολή Επιστημών του Ανθρώπου, Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης, Πρόγραμμα Μεταπτυχιακών Σπουδών Οργάνωση και Διοίκηση της Εκπαίδευσης, Πτυχιακή Εργασία, Βόλος, 2013

<http://ir.lib.uth.gr/handle/11615/39711>

Α. Πολιτίδη, Μ. Κιρκιτζή, Επόπτης Δ. Χατζούδης, “Κοινωνικές και οικονομικές επιπτώσεις της τρέχουσας οικονομικής κρίσης”, ΤΕΙ Καβάλας, Σχολή Διοίκησης και Οικονομίας, Τμήμα Διοίκησης Επιχειρήσεων, Πτυχιακή Εργασία, Καβάλα, 2013

<http://83.212.168.57/jspui/handle/123456789/3389>

Μ. Δημοπούλου Λαγωνίκα, “ Μεθοδολογία Κοινωνικής Εργασίας: Μοντέλα παρέμβασης από την ατομική στην γενική - ολιστική προσέγγιση”, εκδ. Ελληνικά Γράμματα, Αθήνα, 2009

K. Pope, M. Vasquez, “Ηθικά ζητήματα στην ψυχολογία” Επιμέλεια Τόνια Αναγνωστοπούλου, Ινστιτούτο Ψυχολογίας και Υγείας, Θεσσαλονίκη, 2008

Α.Δ. Παππά, “Μαθαίνοντας πώς να μαθαίνω: Από το σχολείο ευέλικτης ζώνης στο ευέλικτο σχολείο”, εκδ. Φυλάτος, Θεσσαλονίκη, 2005

ΣΚΛΕ Σύνδεσμος Κοινωνικών Λειτουργών Ελλάδας, Επίσημη Ιστοσελίδα

<https://www.skle.gr/index.php/el/xrisima-arxeia/nomothesia>

Κοινωνικοί Λειτουργοί στην Εκπαίδευση, blog

<http://socialworkersedu.blogspot.gr/>

Ι.Καρυστινού, “Σκέψεις για το ρόλο του κοινωνικού λειτουργού στην α/θμια γενική εκ/ση (δημοτικά σχολεία), Σ.Ε.Ε.Π.Α. ΣΤΕΛΛΑ, Μάρτιος, 2013

http://seepea-stella.blogspot.gr/2013/03/blog-post_1.html

News.gr, ενημερωτική Ιστοσελίδα

<http://www.news.gr/ellada/ekpaidefsh/article/72592/epaggelma-koinonikos-leitoyrgos.html>

<http://www.stat-athens.aueb.gr/~jpan/diatrives/Mpouras/chapter3.pdf>

http://blogs.sch.gr/kkiourtsis/files/2012/10/9_meros.pdf

<https://eclass.duth.gr/modules/document/file.php/KOM05184/F%203.pdf>

D.R. Shaffer “Εξελικτική Ψυχολογία, Παιδική και Εφηβική Ηλικία”, Εκδόσεις Έλλην, 2004

P. Καλούρη- Αντωνοπούλου “Γενική Ψυχολογία”, Εκδόσεις Έλλην, 2007

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΕΡΩΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ ΕΡΕΥΝΑΣ

* Απαιτείται

1.ΦΥΛΟ *

- Άνδρας
- Γυναίκα

Ηλικία *

- 20-30
- 31-40
- 41-50
- 51 και άνω

Πτυχίο τριτοβάθμιας εκπαίδευσης *

- Πτυχίο κοινωνικού λειτουργού Τ.Ε.
- Παιδαγωγικό τμήμα δημοτικής εκπαίδευσης

Χρόνια ενασχόλησης με τον τομέα της πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης *

- έως 5 χρόνια
- από 6 έως 10 χρόνια
- από 11 έως 15 χρόνια
- από 16 έως 20 χρόνια
- πάνω από 21 χρόνια

Ποιος είναι ο συνήθης τρόπος με τον οποίο εκφράζει το παιδί τα προβλήματα συμπεριφοράς του; *

- Επιθετικότητα
- Απομόνωση
- Μη συνεργατικότητα
- Θυμός /ξεσπάσματα

Έχετε αντιμετωπίσει παιδί με επιθετική συμπεριφορά; *

- Ναι
- Όχι

Η επιθετικότητα σχετίζεται με την ψυχική υγεία του παιδιού. *

- Διαφωνώ
- Μάλλον διαφωνώ
- Ούτε συμφωνώ ούτε διαφωνώ
- Μάλλον συμφωνώ
- Συμφωνώ

Ποιος είναι ο κυριότερος λόγος προβλημάτων συμπεριφοράς παιδιών στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση;

- Διάσπαση προσοχής-Υπερκινητικότητα
- Αντικοινωνική συμπεριφορά
- Διαταραχές Συναισθήματος & Διάθεσης

- Αναπτυξιακά & Νευρολογικά προβλήματα
- Συμπεριφορές συνδεόμενες με ασθένειες

Ποια είναι η συχνότητα με βάση την οποία θα χαρακτηριστεί ένα παιδί ότι έχει προβλήματα συμπεριφοράς *

- Κάθε μέρα
- μια φορά την εβδομάδα
- μια φορά το μήνα
- Πάνω από 5 φορές το μήνα
- Πάνω από 3 φορές την εβδομάδα

Ποια είναι τα αίτια των Προβλημάτων Συμπεριφοράς των παιδιών; *

- Οικογενειακά προβλήματα
- Αναζήτηση προσοχής
- Μίμηση προτύπων
- Κοινωνικά-οικονομικά προβλήματα μέσα στην οικογένεια
- Σχολικές δυσκολίες
- Καταστάσεις χρόνιων ή/και οξέων ασθενειών των
- διακρίσεις λόγω πολιτισμικών διαφορών

Η συμπεριφορά των δασκάλων επηρεάζει τη συμπεριφορά του παιδιού. *

- Διαφωνώ
- Μάλλον διαφωνώ
- Ούτε συμφωνώ ούτε διαφωνώ
- Μάλλον συμφωνώ

- Συμφωνώ

Η συμπεριφορά των γονέων επηρεάζει τη συμπεριφορά του παιδιού. *

- Διαφωνώ
- Μάλλον διαφωνώ
- Ούτε συμφωνώ ούτε διαφωνώ
- Μάλλον συμφωνώ
- Συμφωνώ

Είναι απαραίτητη η συνεργασία εκπαιδευτικού και κοινωνικού λειτουργού στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση *

- Διαφωνώ
- Μάλλον διαφωνώ
- Ούτε συμφωνώ ούτε διαφωνώ
- Μάλλον συμφωνώ
- Συμφωνώ

Εκπαιδευτικός και κοινωνικός λειτουργός λειτουργούν αλληλένδετα στη διαχείριση προβλημάτων συμπεριφοράς στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση. *

- Διαφωνώ
- Μάλλον διαφωνώ
- Ούτε συμφωνώ ούτε διαφωνώ
- Μάλλον συμφωνώ
- Συμφωνώ

Ποιος από τους παρακάτω αποτελεί τον κυρίαρχο πυλώνα αντιμετώπισης των παιδιών με προβλήματα συμπεριφοράς; *

- Γονείς
- Εκπαιδευτικός
- Σχολικός σύμβουλος
- Κοινωνικός λειτουργός

Υποβολή